KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/1408

av den 6 oktober 2020

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 12 augusti 2019 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål (nedan kallade *varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål* eller *den undersökta produkten*) med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Taiwan (nedan kallade *de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i förordning (EU) 2016/1036. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 28 juni 2019 av European Steel Association (nedan kallad *Eurofer* eller *klaganden*) såsom företrädare för fyra unionstillverkare som svarar för unionens sammanlagda tillverkning av den undersökta produkten. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning från de berörda länderna och om därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Kommissionen gjorde import av den undersökta produkten med ursprung i eller avsänd från de berörda länderna till föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/104 ([3]). Registreringen av import upphörde i och med ikraftträdandet av de provisoriska åtgärder som det hänvisas till i skäl 5.

1.3 Provisoriska åtgärder

(4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen gav kommissionen den 18 mars 2020 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och detaljerade uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalen och den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på riktigheten i beräkningarna. Mot bakgrund av de mottagna synpunkterna gjordes korrigeringar av beräkningarna för en exporterande tillverkare i Taiwan. De synpunkter som lämnats av de exporterande tillverkarna i Indonesien och Kina ändrade inte beräkningarna.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Indonesien (EUT C 269I, 12.8.2019, s. 1).

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/104 av den 23 januari 2020 om registrering av import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Indonesien (EUT L 19, 24.1.2020, s. 5).

(5) Den 8 april 2020 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull på import till unionen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Kina och Taiwan genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 ([4]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(6) Enligt skäl (27) i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2018 till och med den 30 juni 2019 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP*) och undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2016 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.4 **Efterföljande förfarande**

(7) Efter utlämnandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (nedan kallat *det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade klaganden, en användare av den berörda produkten, en intresseorganisation för importörer, två indonesiska, tre kinesiska och två taiwanesiska exporterande tillverkare samt Kinas och Indonesiens myndigheter in skriftliga yttranden med synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull.

(8) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. En utfrågning hölls med klaganden den 5 maj 2020 och med den exporterande tillverkaren Walsin Lihwa Co. (nedan kallad *Walsin*) den 22 april 2020. Den 19 maj 2020 skickade kommissionen ett ytterligare utlämnande av uppgifter till en unionstillverkare avseende dess individuella beräkning av målpriset. Ytterligare synpunkter på detta ytterligare utlämnande av uppgifter mottogs den 25 maj 2020.

(9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Kina och Taiwan (nedan kallat *det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(10) Synpunkter mottogs från Kinas och Indiens myndigheter, två indonesiska, två kinesiska och en taiwanesisk exporterande tillverkare, från klaganden och från en användare. Klaganden beviljades två utfrågningar, en med kommissionens avdelningar och en den 12 augusti 2020 i närvaro av förhörsombudet. Utöver denna utfrågning försågs klaganden med ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter om en del av analysen av effekterna på leveranskedjorna för europeiska företag under prövningen av unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen (se avsnitt 6.2.3.3). Mot bakgrund av de mottagna synpunkterna lämnades ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter om beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande till de kinesiska exporterande tillverkarna Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd (nedan kallat *FSS*) och Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd (nedan kallat *STSS*). Vidare skickades ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter med en reviderad beräkning av dumpningsmarginalen till FSS eftersom kommissionen godtog företagets påstående som nämns i skäl 143.

1.5 **Stickprovsförfarande**

(11) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande stickprovsförfarandet bekräftades skälen 9 till 19 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(12) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 26 i förordningen om provisorisk tull.

1.7 **Fullständighet i det preliminära och slutliga utlämnandet av uppgifter**

(13) Den kinesiska exporterande tillverkaren FSS begärde att man skulle redovisa den procentandel av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som använts för att fastställa unionsindustrins målpris Vidare begärde FSS och den exporterande tillverkaren STSS att unionstillverkarnas försäljningsvolymer, försäljningspriser per enhet, icke-skadevållande priser och prisunderskridande samt målprisunderskridande per modell skulle avslöjas och hävdade att detta var gängse praxis vid undersökningar av handelspolitiska skyddsåtgärder. Dessa påståenden avvisades eftersom de flesta produkttyper tillverkas av en eller två av de tillverkare som ingick i urvalet. Att lämna ut uppgifter om försäljningsvolymer eller priser per produkttyp skulle

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 av den 7 april 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 110, 8.4.2020, s. 3).

därför innebära att företags konfidentiella uppgifter avslöjas. När det gäller kostnaderna för de tillverkare som ingick i urvalet var dessa uppgifter, som de samarbetsvilliga unionstillverkarna lämnat och som kontrollerats av kommissionen, till sin natur konfidentiella och de kan därför inte lämnas ut i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

(14) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade de kinesiska exporterande tillverkarna FSS och STSS sin begäran om att få lämna mer detaljerade uppgifter om beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande, i synnerhet begärde de specifik information för produkttypen när det gäller unionsindustrins försäljningsvolymer och försäljningspriser samt prisunderskridande och målprisunderskridande per produkttyp. Inom gränserna för skyddet av konfidentiella uppgifter som lämnats av andra parter fick de två begärande parterna ytterligare utlämnanden av uppgifter i form av index eller intervall. Inga ytterligare synpunkter inkom därefter.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Påståenden gällande produktdefinitionen

(15) Efter de preliminära och slutliga utlämnandena av uppgifter upprepade användaren Marcegaglia Specialities S.p.A. (nedan kallad *Marcegaglia*) sin påstående som det hänvisas till i skäl 39 i förordningen om provisorisk tull som är att stryka varmvalsade rullar från undersökningens omfattning. Marcegaglia erinrade om skillnader i ytjämnhet och ytbehandling samt skillnader i utseende mellan varm- och kallvalsade rullar. Med hänvisning till den sista meningen i skäl 44 i förordningen om provisorisk tull hävdade Marcegaglia att varmvalsade rullar inte kunde ersätta kallvalsade rullar för relevanta industriella tillämpningar när det gäller utbytbarhet. I denna punkt tillade Marcegaglia att varmvalsade rullar inte klarar de höga tryck- och korrosionskraven för kallvalsade rullar.

(16) Marcegaglia hävdade dessutom att en eventuell risk för kringgående, som anges i skäl 44 i förordningen om provisorisk tull, verkar avlägsen eftersom varmvalsade och kallvalsade rullar riktar sig till olika kundkategorier och således inte konkurrerar direkt med varandra samt är direkt igenkännbara och kommissionen kan införa särskilda Taric-nummer för de två produktkoderna för att undvika risken för kringgående.

(17) Med hänvisning till skäl 45 i förordningen om provisorisk tull begärde Marcegaglia att kommissionen skulle lämna ut de volymer av varmvalsade rullar som unionsindustrin sålde till andra kunder än Marcegaglia. Kommissionen har inga uppgifter om produkttyp för hela unionsindustrin. Den har endast denna information när det gäller de tillverkare som ingick i urvalet. I alla händelser är försäljningsinformationen på produkttypnivå till sin natur konfidentiell i den mening som avses i artikel 19.1 i grundförordningen och kan därför inte lämnas ut.

(18) I detta sammanhang hävdade de indonesiska exportörerna ITSS och GCNS att kommissionen borde använda unionsindustrins vinstmarginal för varmvalsade rullar endast i syfte att göra en separat beräkning av skademarginalen eftersom den indonesiska exporten nästan uteslutande består av varmvalsade rullar som vinstmarginalen var lägre för eftersom varmvalsade rullar är halvfabrikat.

(19) När det gäller ovanstående påståenden noterade kommissionen att den undersökta produkten har definierats i avsnitt 2 i tillkännagivandet om inledande på grundval av definitionen i klagomålet. Den klagande har identifierat de produkter som den berörda industrin har producerat och sålt och vars import från de berörda länderna har dumpats och vållat skada.

(20) När det gäller påståendena om uteslutande av varmvalsade rullar angav kommissionen i skälen 44–46 i förordningen om provisorisk tull varför ett sådant undantag inte är berättigat.

(21) Utöver resonemanget i förordningen om provisorisk tull stod försäljningen på marknaden för varmvalsade rullar under undersökningsperioden för [20 till 30] % ([5]) av den totala försäljningen på den öppna marknaden. Uteslutandet av varmvalsade rullar från undersökningens omfattning skulle dessutom äventyra unionsindustrins hela ”gröna” cirkulära affärsmodell som är att producera den berörda produkten av skrot av rostfritt stål för försäljning eller för vidare bearbetning till produkter i senare led. Under sådana omständigheter skulle även produktionens bärkraft i form av kallvalsade rullar av rostfritt stål och andra produkter i senare led av unionsindustrin sannolikt komma att påverkas i grunden på ett negativt sätt eftersom kallvalsade rullar i allt högre grad tillverkas i unionen av dumpade varmvalsade rullar som tillverkats mindre miljövänligt i de berörda länderna. Med tanke på den snabba ökningen av den dumpade importen skulle en sådan utveckling på medellång till lång sikt

([5]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

tvinga unionsindustrin att stänga viktiga produktionslinjer. Dessa allvarliga konsekvenser skulle därför inte vara begränsade till tillverkning av varmvalsade rullar av skrot av rostfritt stål eftersom användare av kallvalsade rullar och även av ytterligare produkter i senare led även fortsättningsvis skulle ha möjlighet att köpa dessa produkter med ett betydande dumpat innehåll. Därför skulle rättvisa konkurrensvillkor på unionens marknad för vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål och marknaderna för dessa i efterföljande led minska drastiskt om varmvalsade rullar uteslöts vilket skulle vara till skada för unionsindustrin.

(22) Kommissionen noterade dessutom att det är en konsekvent praxis vid undersökningar av handelspolitiska skyddsåtgärder att dela upp en produkt som undersöks i olika modeller och typer (produktkontrollnummer) för att möjliggöra en rättvis jämförelse för fastställande av dumpning och skada. De produktkontrollnummer som blir följden skiljer vanligen på modeller av olika storlek och med olika egenskaper men var och en av dem är en del av den produkt som undersöks. I det aktuella fallet identifieras även tillverkning av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål genom det näst sista tecknet i produktkontrollnumret, dvs. B står för svart (varmvalsad) och W står för vit (kallvalsad). För att fastställa prisunderskridande, målprisunderskridande och dumpning garanteras därför en rättvis jämförelse eftersom varmvalsade rullar inte jämförs med kallvalsade rullar och tvärtom.

(23) Slutligen noterade kommissionen att unionstillverkarna och de exporterande tillverkarna i de berörda länderna har en vertikalt integrerad affärsmodell som omfattar tillverkning av både varmvalsade och kallvalsade rullar. Detta innebär att en sådan tillverkare får välja att sälja varmvalsade eller kallvalsade rullar till den fria marknaden.

(24) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Marcegaglia sin påstående om redovisning av antalet unionstillverkare och de kvantiteter av varmvalsade rullar som såldes av unionsindustrin till andra omvalsare än Marcegaglia under 2018 och undersökningsperioden. Kommissionen erinrade om att denna information är konfidentiell. Kommissionen kunde dock tillhandahålla en meningsfull sammanfattning som anger att under undersökningsperioden [1–2] sålde unionstillverkare som ingick i urvalet [150 000–180 000] ([6]) ton varmvalsade rullar till [2–4] kunder.

(25) Marcegaglia hävdade vidare att undersökningen hade bekräftat att det, med Marcegaglia som enda undantag, praktiskt taget inte finns någon fri marknad i unionen för varmvalsade rullar och kritiserade kommissionen för att inte dra några slutsatser av denna avgörande omständighet. Denna kritik befanns vara ogrundad. Enbart det faktum att Marcegaglia är den viktigaste användaren av varmvalsade rullar på unionsmarknaden kan inte anses motivera en särbehandling i fråga om varmvalsade rullar respektive ett undantag för varmvalsade rullar från den berörda produktens omfattning.

(26) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade Marcegaglia också till skäl 21 och hävdade att de varmvalsade rullar som importerats av dem uteslutande användes som råmaterial vid tillverkningen av produkter i senare led i förädlingskedjan (kallvalsade rostfria stålrör). Varmvalsade rullar användes inte av Marcegaglia för att producera kallvalsade rullar för försäljning på den öppna marknaden i unionen. Mot bakgrund av ovanstående hävdade Marcegaglia att relevansen var svår att uppfatta i kommissionens uttalande att om varmvalsade rullar inte skulle omfattas av åtgärderna skulle kallvalsade rullar i unionen i allt högre grad tillverkas av dumpade varmvalsade rullar som tillverkas mindre miljövänligt i de berörda länderna.

(27) Detta påstående måste avvisas. Om inga tullar tas ut på varmvalsade rullar kommer unionstillverkarna sannolikt att åtminstone indirekt komma till skada på marknaden i efterföljande led om de konkurrerar med Marcegaglia. En ökad kapacitet för glödgning och betning i unionen – en process som behövs för att göra varmvalsade rullar till kallvalsade rullar – kan då också förväntas ske, i synnerhet genom att billiga importerade varmvalsade rullar görs om till kallvalsade rullar vilket är till skada för unionsindustrin som har investerat betydande resurser för att bli helt integrerad. Om unionsindustrin inte längre kan konkurrera på grundval av detta kommer den att tvingas övergå till billig och dumpad import och därmed överge sin integrerade och mer miljövänliga affärsmodell.

(28) Påståendena om att varmvalsade rullar inte ska omfattas av undersökningen avvisas därför.

(29) Flera parter upprepade påstående om att rullar med en bredd som överstiger 1 800 mm ska undantas från undersökningen. Enligt dessa parter påverkar bredden egenskaperna, till exempel tryckmotståndet.

(30) Av de orsaker som anges i skälen 47 och 48 i förordningen om provisorisk tull avvisas dessa påståenden.

([6]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

2.2 **Slutsats**

(31) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på produktdefinitionen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 39–46 i förordningen om provisorisk tull vilket klargörs i skäl 19–30.

3. **DUMPNING**

3.1 **Indonesien**

(32) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter mottog kommissionen synpunkter från de indonesiska exporterande tillverkarna PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (nedan kallat *GCNS*) och PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (nedan kallat *ITSS*) och klaganden Eurofer (yttrande av den 4 maj 2020) om undersökningsresultaten rörande dumpning när det gäller de indonesiska exporterande tillverkarna. Eurofer lämnade dessutom synpunkter på beräkningen av dumpningens omfattning för de indonesiska exporterande tillverkarna den 7 februari 2020 (nedan kallat *yttrande av den 7 februari 2020*) som på grund av tidpunkten för undersökningen inte kunde tas upp i förordningen om provisorisk tull.

(33) Alla synpunkter som ingår i de yttranden som nämns i skäl 32 behandlas i denna förordning.

3.1.1 *Exporterande tillverkare*

(34) Eftersom inga synpunkter inkom beträffande beskrivningen av de indonesiska exporterande tillverkarna och deras närstående leverantörer i Indonesia Morowali Industrial Park (nedan kallad *IMIP*) bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 50–51 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.2 *Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen*

(35) Information om orsakerna för tillämpning av artikel 18 i grundförordningen anges i skälen 52–63 i förordningen om provisorisk tull.

(36) I sitt yttrande av den 7 februari 2020 hävdade Eurofer att all information som lämnats av de indonesiska exporterande tillverkarna inte borde beaktas eftersom den inte kunde anses vara tillförlitlig i avsaknad av omfattande utlämnande av uppgifter om närstående företag och eftersom det inte finns något samarbete mellan närstående företag som är verksamma inom tillverkning och försäljning av den berörda produkten eller vid leverans av råvaror som används i tillverkningsprocessen.

(37) Eurofer hävdade dessutom att kommissionen inte borde tillämpa bestämmelserna i artikel 18.3 i grundförordningen. I detta avseende hänvisade klaganden till tidigare rättspraxis för Europeiska unionens domstol ([7]) och Världshandelsorganisationens (WTO) överprövningsorgan ([8]).

(38) Dessa påståenden avvisades. Kommissionen ansåg att de exporterande tillverkarna gjorde stora ansträngningar för att lämna tillräcklig information om förhållandet till sina leverantörer och kunder. På grund av det beslut som fattades av majoriteten av aktieägarna och minoriteten av aktieägarnas kopplingar till vissa närstående kunder lyckades man i alla fall endast delvis med sina ansträngningar. Kommissionen kontrollerade att leverantörer och kunder som identifierats som närstående av de exporterande tillverkarna verkligen var närstående. Osäkerheten om förhållandet till leverantörer och kunder som identifierats som icke-närstående återspeglades i beräkningen av dumpningsmarginalen, dvs. när det var befogat justerades eller avvisades de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna och ersattes med tillgängliga uppgifter.

3.1.3 *Normalvärde*

(39) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skälen 64–85 i förordningen om provisorisk tull

([7]) Tribunalens dom av den 22 maj 2014 i mål T-633/11, Guangdong Kito Ceramics m.fl. mot Europeiska unionens råd, särskilt punkterna 100 och 111.

([8]) Överprövningsorganets rapport, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, särskilt punkt 102.

(40) I yttrandet av den 7 februari 2020 hävdade Eurofer att kommissionen borde ha bortsett från det inköpspris för nickel som rapporterats av de indonesiska exporterande tillverkarna. Eurofer argumenterade att detta skulle vara motiverat av det faktum att de exporterande tillverkarna inte försåg kommissionen med de uppgifter som var nödvändiga för att bedöma om nickelmalmen förvärvades till ett armlängdspris. Dessutom föreslog Eurofer att kommissionen skulle använda tillgängliga uppgifter om priset på jämförbar nickelmalm i Filippinerna som angavs i klagomålet eller priset som noterades för nickel på London Metal Exchange (nedan kallad *LME*).

(41) Enligt förklaringen i skälen 52–54, 60, 68, 80 och 82–85 i förordningen om provisorisk tull använde kommissionen tillgängliga uppgifter om priserna på nickelmalm som betalats av de exporterande tillverkarna. I detta fall ansåg dock kommissionen att de flesta aspekterna av dessa priser var tillförlitliga med undantag av förhållandet till leverantören. Kommissionen använde sig därför av de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna som tillgängliga uppgifter med hänsyn tagen till de mest kostsamma inköpstransaktioner som minst sannolikt skulle påverkas av en potentiell relation till leverantören när denne fastställde det armlängdspris som tillämpades för nickelmalm. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen ska kommissionen i förekommande fall prioritera kostnaderna på grundval av uppgifter som hålls av den part som är föremål för undersökningen om dessa uppgifter på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den undersökta produkten. Kommissionen avvisade därför Detta påstående från Eurofer.

(42) I sitt yttrande av den 4 maj 2020 hävdade Eurofer att kommissionen underlåtit att justera kostnaderna för nickelmalm enligt artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen trots att man konstaterat att Indonesien hade upprätthållit flera mekanismer som innebar snedvridningar för nickelmalmen enligt beskrivningen i skäl 342 i förordningen om provisorisk tull. Till stöd för Detta påstående hänvisade Eurofer till kommissionens tidigare praxis ([9]) och WTO:s rättspraxis ([10]).

(43) Enligt förklaringen i skäl 41 ersatte kommissionen det pris på nickelmalm som påverkas av förhållandet mellan de exporterande tillverkarna och deras leverantörer enligt artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen, dvs. fastställandet av armlängdspriset. Kommissionen noterade dessutom att effekterna av de indiska myndigheternas interventioner, som är en separat fråga, behandlas i artikel 7.2a i grundförordningen på det sätt som beskrivs i avsnitt 6 i förordningen om preliminär tull och denna förordning.

(44) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Eurofer sina synpunkter att kommissionen borde ha justerat kostnaderna för nickelmalm för att motverka de snedvridningar som orsakats av statlig inblandning. Eurofer hävdade för det första att den ersättning av kostnaderna för nickelmalm som beskrivs i skäl 41 och 43 inte utfördes enligt artikel 2.5 i grundförordningen utan enligt artikel 18 i grundförordningen. För det andra gjorde Eurofer gällande att kommissionen hade rätt att ersätta kostnader som beror på snedvridningar som orsakats av statlig inblandning enligt artikel 2.5 i grundförordningen även inom ramen för unionens skyldigheter som följer av medlemskapet i WTO. Eurofer hävdade därför att WTO:s senaste rättspraxis ([11]) inte uteslöt att den exporterande tillverkarens kostnader enligt artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal kan ersättas under andra omständigheter än de två som nämns i artikeln.

(45) För det första erinrar kommissionen om att kostnaderna för nickelmalm som köpts från närstående leverantörer faktiskt ersattes enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Artikel 18 i grundförordningen tillämpades endast med avseende på den metod och de transaktioner som användes för att fastställa armlängdspriset eftersom förhållandet mellan de exporterande tillverkarna och deras leverantörer inte alltid var tydligt. För det andra vidhöll kommissionen sin ståndpunkt att det i detta fall var lämpligt att införa en antidumpningstull på nivån för skademarginalen om den var lägre än dumpningsmarginalen, vilket förklaras i avsnitt 6 i denna förordning. I detta avseende bör det noteras att den skademarginal som fastställts för de indonesiska exporterande tillverkarna faktiskt var lägre än deras vägda genomsnittliga dumpningsmarginal. En eventuell ytterligare ökning av nickelmalmsbaserade kostnader skulle endast ytterligare öka dumpningsmarginalen och därmed inte inverka på nivån för åtgärderna. Kommissionen fann därför att Eurofers påstående enligt beskrivningen i skäl 44 blev omtvistad.

([9]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/576 av den 10 april 2019 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 100, 11.4.2019, s. 7).

([10]) Överprövningsorganets rapport, Ukraina – antidumpningsåtgärder avseende ammoniumnitrat, WT/DS493/AB/R, särskilt punkterna 6.85 och 6.105.

([11]) Överprövningsorganets rapport, Ukraina – antidumpningsåtgärder avseende ammoniumnitrat, WT/DS493/AB/R, punkt 6.105.

(46) När det gäller metoden för bestämning av armlängdspriset på nickelmalm välkomnade de exporterande tillverkarna att kommissionen grundade bestämningen av armlängdspriset på de faktiska uppgifter som lämnats av företagen. De hävdade emellertid att den metod som kommissionen tillämpat var oproportionerlig och ledde till övervärderade armlängdskostnader för nickelmalm. De exporterande tillverkarna påpekade särskilt att inköpspriserna varierade avsevärt för nickelmalm med en skillnad i nickelhalten på 0,01 procentenheter. Som en följd av detta föreslog de exporterande tillverkarna att kommissionen skulle ta hänsyn till nickelhalten med två decimaler i stället för att endast använda en decimal för kostnadsjusteringen.

(47) Kommissionen undersökte detta påstående och fann att på grundval av den information som tillhandahölls av GCNS, dvs. det enda företag i gruppen som tillhandahöll fullständiga uppgifter, återspeglades en skillnad i nickelhalten på 0,01 procentenheter i inköpspriset för nickelmalm. Kommissionen godtog därför detta påstående och anpassade armlängdskostnaderna för nickelmalm i enlighet därmed.

(48) De exporterande tillverkarna hävdade vidare att kommissionen borde ha fastställt armlängdspriset på nickelmalm för den närstående leverantören PT Tsingshan Steel Indonesia (nedan kallad *TSD*) på grundval av inköp från icke-närstående leverantörer av nickelmalm.

(49) Kommissionen erinrade om att orsaken till att inköpspriset för nickelmalm för de exporterande tillverkarna förkastades var att det saknades meningsfull information om gruppens globala struktur. Det faktum att kommissionen inte kunde fastställa vilka leverantörer bland de exporterande tillverkarna som faktiskt var icke-närstående tillämpades på samma sätt för leverantörerna till TSI.

(50) Till följd av ändringen av det armlängdspris som beräknats för GCNS enligt förklaringen i skälen 46 och 47 anpassade kommissionen också armlängdspriset för TSI genom att tillämpa GCNS riktmärke på förhållandet mellan det genomsnittliga faktiska pris som betalats av TSI och GCNS. Detta var också i linje med de exporterande tillverkarnas tekniska synpunkter på ett alternativt fastställande av armlängdspriset på nickelmalm för TSI.

(51) Vid granskningen av de berörda parternas synpunkter konstaterade kommissionen dessutom att den i det preliminära skedet underlät att beakta vissa tillverkningskostnader som rapporterats av ITSS vid beräkningen av normalvärdet.

(52) Efter korrigering av detta utelämnande var ingen av ITSS inhemska försäljning av samma produkt lönsam. Kommissionen konstruerade därför normalvärdet genom att under undersökningsperioden lägga till följande till den genomsnittliga produktionskostnaden för en likadan produkt för ITSS:

a) de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för GCNS försäljning av samma produkt på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden och

b) den vägda genomsnittliga vinsten på hemmamarknaden som GCNS gjorde på samma produkt vid normal handel under undersökningsperioden.

(53) När det gäller bestämningen av normalvärdet för ITSS hävdade Eurofer i sitt yttrande av den 4 maj 2020 att kommissionen inte borde ha dragit någon slutsats om representativiteten och lönsamheten för den inhemska försäljningen till oberoende kunder i avsaknad av en omfattande global struktur för koncernen.

(54) Kommissionen noterade att de tidigare slutsatserna och synpunkterna från Eurofer blev omtvistade mot bakgrund av de korrigeringar som gjorts när det gäller bestämningen av normalvärdet för ITSS som beskrivs i skäl 52.

(55) Enligt de godtagna påståendena och klargörandena i skälen 39–50 bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 64–72 och 80–85 i förordningen om preliminär tull. De aspekter av bestämningen av normalvärdet för ITSS som beskrivs i skälen 73–79 i förordningen om preliminär tull anpassades på det sätt som beskrivs i skälen 51–54.

3.1.4 *Exportpris*

(56) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 86–87 i förordningen om provisorisk tull.

(57) I sitt yttrande av den 7 februari 2020 hävdade Eurofer att kommissionen inte borde använda importpriserna från de indonesiska exporterande tillverkarnas viktigaste kund i unionen som tillgängliga uppgifter. Klaganden hävdade i synnerhet att de exporterande tillverkarna hade deltagit i ett styrt bristande samarbete och att de hade iscensatt tillgängliga uppgifter som skulle leda till en mer gynnsam behandling av dumpningen. Eurofer stödde det sistnämnda påståendet genom att kunden i fråga lämnade en rad yttranden. Eurofer påpekade särskilt att kunden lämnade detaljerade uppgifter om priserna på importtransaktioner från Indonesien (yttrande av den 4 november 2019, referensnummer t19.005668) först efter det att kommissionen den 23 oktober 2019 skickade sin andra skrivelse om ofullständigt svar till de indonesiska exporterande tillverkarna (referensnummer t19.005465). Eurofer drog därför slutsatsen att de indonesiska exporterande tillverkarna begärde att kunden i unionen skulle tillhandahålla informationen som ett substitut för sina egna förteckningar över exportförsäljningen.

(58) Klaganden upprepade sina påståenden som beskrivs i skäl 57 i dennes yttrande av den 4 maj 2020.

(59) I detta avseende är det viktigt att klargöra att kunden i unionen samarbetade redan från början vid undersökningen. Den 18 oktober 2019 frågade kommissionen om företagets vilja att lämna ytterligare information om importen av den undersökta produkten med ursprung i Indonesien per transaktion och produkttyp (referensnummer t20.003960). Företaget lämnade den begärda informationen den 25 oktober 2019 (referensnummer t19.005556). Yttrandet av den 4 november 2019 som Eurofer hänvisade till lämnades in av kunden i unionen som ett förtydligande till följd av ytterligare frågor från kommissionen.

(60) Dessutom erinrade kommissionen om att de indonesiska exporterande tillverkarna lämnade en fullständig förteckning över sin exportförsäljning till unionen. Kommissionen kunde bland annat kontrollera produkttyper, kvantiteter, värden och destination för försäljningen. Eftersom de närstående handlarna i tredjeländer som var inblandade i exportförsäljningen inte samarbetade vid undersökningen kunde kommissionen inte fastställa exportpriset på grundval av deras återförsäljningspris till den första oberoende kunden. I det aktuella fallet beslutade kommissionen att använda sig av de uppgifter som redan fanns tillgängliga i ärendet kompletterade med detaljerade uppgifter per transaktion och produkttyp som tillhandahållits av kunden i unionen.

(61) Dessutom jämförde kommissionen dessa priser med Eurostats officiella handelsstatistik och fann att de importpriser per enhet som bestämts från alla tillgängliga källor var väldigt lika. Kommissionen ansåg därför att de uppgifter som tillhandahållits av den viktigaste kunden i unionen var lämpliga att användas som tillgängliga uppgifter.

(62) De påståenden från Eurofer som beskrivs i skälen 57 och 58 avvisas därför.

(63) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande exportpriset, förutom de som redan har tagits upp i skälen 56–62, bekräftades skälen 86–87 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.5 *Jämförelse*

(64) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 88–89 i förordningen om provisorisk tull.

(65) I yttrandet av den 4 maj 2020 hävdade Eurofer att kommissionen inte hade dragit lämpliga slutsatser av det bristande samarbetet för de närstående handlare som var involverade i de indonesiska exporterande tillverkarnas exportförsäljning när det gällde att bestämma exportpriset för jämförelse. Eurofer hävdade särskilt att kommissionen inte borde ha godtagit den information som lämnats av de exporterande tillverkarna om transport, hantering och lastning och andra justeringar (till exempel provisioner, kreditkostnader, bankkostnader, valutaomräkning).

(66) Eurofer ifrågasatte dessutom avdragen från exportpriset för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för de närstående handlare som var inblandade i exportförsäljningen eftersom deras identitet och förhållande till de exporterande tillverkarna inte kunde kontrolleras.

(67) Slutligen hävdade Eurofer att kommissionen borde ha avslöjat identiteten på den närstående handlare vars offentligt tillgängliga finansiella rapporter som kommissionen använt för att fastställa vilka försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som ska dras av från exportpriset.

(68) Kommissionen ansåg att den inte behandlade de indonesiska exporterande tillverkarna mer fördelaktigt när den använde tillgängliga uppgifter antingen från offentliga källor eller från de exporterande tillverkarna själva. Kommissionen erinrade om att den för att fastställa exportpriset för jämförelsen med normalvärdet, dvs. fritt fabrik, drog av provisionen till den icke-närstående handlare som var involverad i exportförsäljningen, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för flera närstående handlare som var involverade i exportförsäljningen, vinst för en icke-närstående importör, sjöfrakt och försäkring, hantering och lastning i Indonesien, transport i Indonesien samt kreditkostnader för varje enskild exporttransaktion från exportpriset på cif-prisnivån som fastställts på grundval av kundens importpriser i unionen.

(69) I detta avseende drog kommissionen av för varje transaktion av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för alla närstående handlare som var involverade i exportförsäljningen trots att de exporterande tillverkarna hävdade att inte alla var involverade i var och en av försäljningskanalerna. Vidare drog kommissionen av kreditkostnader på grundval av de indonesiska räntorna och den genomsnittliga löptiden för den handelskredit som mottagits av kunden i unionen även om de indonesiska exporterande tillverkarna inte tillhandahöll några handelskrediter vid export till unionen. I detta fall ansåg kommissionen att exportkrediten kunde ha lämnats av en av de närstående handlare som var involverade i exportförsäljningen.

(70) När det gäller identiteten på den närstående handlare vars ekonomiska redovisning användes för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader är det nödvändigt att observera att de exporterande tillverkarna ansåg att deras identitet var känslig. Kommissionen lämnade därför inte ut denna information i förordningen om preliminär tull.

(71) Av de orsaker som förklaras i skälen 68–70 avvisade kommissionen Detta påstående från Eurofer.

(72) De exporterande tillverkarna hävdade att justeringen av exportpriset för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för närstående handlare utanför unionen var omotiverad eller alternativt att justeringen borde ha beräknats på ett annat sätt. Kommissionen godtog den föreslagna alternativa beräkningen av justeringen i fråga och anpassade exportpriset enligt detta. Eftersom justeringen avsåg konfidentiella affärsuppgifter från de exporterande tillverkarna lämnades uppgifter ut till de exporterande tillverkarna i ett företagsspecifikt slutgiltigt utlämnande av uppgifter.

(73) Eftersom det inte inkommit några ytterligare synpunkter beträffande jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset bekräftades skälen 87–88 i förordningen om preliminär tull i den mån de avsåg justeringarna av normalvärdet.

3.1.6 *Dumpningsmarginaler*

(74) Enligt vad som anges i skälen 32–73 beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och räknade om dumpningsmarginalerna för de indonesiska exporterande tillverkarna.

(75) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna uttryckta i procent av cif-priset vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia TSI Stainless Steel	17,7
Alla övriga företag	17,7

(76) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler efter korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de intresserade parternas synpunkter efter det preliminära utlämnandet av uppgifter tillhandahölls på nytt till de indonesiska exporttillverkarna.

3.2 **Kina**

3.2.1 *Inledande anmärkningar*

(77) Enligt förklaringen i skälen 95–99 i förordningen om preliminär tull beslutade kommissionen att tillämpa artikel 18 i grundförordningen med avseende på en av de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet – Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd (nedan kallad *Zhenshi*). Kommissionen kunde inte förena flera siffror som var

avgörande för beräkningen av företagets individuella dumpningsmarginal, till exempel produktionsvolym per produkttyp, förbrukning av energi, biprodukter från produktion och tillverkning med företagets reviderade räkenskaper, kostnadsbokföring och uppgifter i de interna it-applikationer som används.

(78) Kommissionen fann därför att de uppgifter som lämnats var otillförlitliga och beslutade att tillämpa artikel 18.1 i grundförordningen för att slutföra fastställandet av den exporterande tillverkarens dumpnings- och skademarginaler. Detta ledde till att de återstående marginalerna för företaget i fråga infördes i det preliminära skedet.

(79) I sitt yttrande efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kommenterade Zhenshi på nytt kommissionens beslut att tillämpa artikel 18 i grundförordningen och att införa den övriga tullen. Företaget hävdade att kommissionen hade tillgång till alla de kontrollerade uppgifter om exportförsäljningen som behövdes för att beräkna en individuell skademarginal oavsett dess underlåtenhet att lämna korrekta uppgifter för beräkningen av normalvärdet. I detta avseende begärde företaget att kommissionen skulle använda sig av artikel 18.3 i grundförordningen eftersom *"de uppgifter som företaget lämnat inte var fullkomliga i alla avseenden men alla brister är inte sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat i detta fall"*.

(80) Efter att ha granskat Detta påstående beslutade kommissionen i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen att beräkna både en individuell dumpningsmarginal och skademarginal för Zhenshi på grundval av tillgängliga uppgifter.

(81) När det gäller dumpningsmarginalen användes företagets kontrollerade exportprisuppgifter för att fastställa exportpriset. För varje produkttyp som Zhenshi exporterade togs det normalvärde som användes för beräkningen från en av de två andra samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna. När normalvärdet för just denna produkt fanns i båda företagen användes den högre av de två siffrorna. Detta konstaterades vara en rimlig metod eftersom Zhenshi inte har lämnat tillräckliga uppgifter för beräkningen av normalvärdet. Om normalvärdet för en viss produkttyp inte existerade i något av de två företagen utgjorde det normalvärde som användes värdet av den produkttyp som mest liknade den produkttyp som Zhenshi exporterade. Normalvärdet jämfördes sedan, per produkttyp, med exportpriserna justerade till nivån fritt fabrik enligt Zhenshi och kontrollerades under kontrollbesöket.

(82) Som ett resultat av ovanstående beräkning fastställdes den individuella dumpningsmarginalen för Zhenshi till 71,7 % uttryckt i procent av företagets cif-värde.

(83) I enlighet med artikel 9.6 andra stycket i grundförordningen användes den inte för att beräkna den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet eftersom företagets dumpningsmarginal grundades på tillgängliga uppgifter.

(84) Kommissionens beslut att beräkna en individuell dumpningsmarginal för Zhenshi ifrågasattes av Eurofer efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Klaganden motsatte sig ändringen av kommissionens ståndpunkt vid det slutliga utlämnandet av uppgifter och påpekade att den kinesiska exportören endast upprepade sina tidigare argument och inte lämnade några nya uppgifter. Enligt klaganden drog kommissionen, i det preliminära skedet med säkerhet slutsatsen att det inte var möjligt att beräkna en individuell dumpningsmarginal för Zhenshi eftersom flera nyckeltal inte kunde stämmas av mot företagets reviderade räkenskaper, kostnadsbokföring och it-databaser.

(85) Eurofer hävdade vidare att en beräkning av dumpningsmarginalen bör baseras på företagets egna uppgifter vilket var i strid med den metod som kommissionen använde i det slutgiltiga skedet.

(86) Slutligen uttryckte klaganden tvivel om hur kommissionen skulle ha kunnat godta Zhenshis exportpriser när svaret på frågeformuläret inte kunde stämmas av mot de reviderade räkenskaperna.

(87) För det första vidhåller kommissionen sin slutsats att det inte var möjligt att beräkna normalvärdet på grundval av uppgifter som lämnats av Zhenshi. Avstämningsproblemet för de berörda siffrorna gäller produktion, lager, kostnader och insatsvaror på nivån för tilldelningen till de olika produkttyperna vilket gör beräkningen av normalvärdet omöjlig. Zhenshi lämnade alla uppgifter som krävdes för att fastställa exportpriset och kommissionen kunde kontrollera dem.

(88) För det andra kom företaget efter det preliminära utlämnandet av uppgifter med ett nytt giltigt argument eftersom kommissionen medgav att den kunde kontrollera uppgifterna om exportförsäljningen och en individuell skademarginal kunde beräknas. Kommissionen godtog detta argument och beräknade därefter en individuell skademarginal och följaktligen en dumpningsmarginal i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen.

(89) Tvärtemot Eurofers redogörelse är det inte ovanligt att ett företags normalvärde inte grundar sig på de uppgifter som lämnats av den exporterande tillverkaren. Kommissionen får använda tillgängliga uppgifter inbegripet uppgifter från andra källor om exempelvis de uppgifter som lämnats inte är tillförlitliga.

(90) I enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen och eftersom det klart framgår av skäl 81 grundar sig normalvärdet för Zhenshi på tillgängliga uppgifter vilket är en objektiv bedömning. I detta specifika fall har denna bedömning lett till en individuell dumpningsmarginal för de medelstora kinesiska företagen och till den lägsta skademarginalen på grund av nivån på företagets exportpriser.

(91) Slutligen fann kommissionen inga skäl att förkasta företagets försäljnings- och omsättningsdata eller att avvisa vissa exporttransaktioner från beräkningen. Trots problem med fördelningen av kostnader och insatsvaror till de tillverkade produkttyperna skulle uppgifterna om exportförsäljning och omsättning kunna kontrolleras och stämmas av mot företagets reviderade räkenskaper och även mot objektiva externa handlingar som momsdeklarationer, tulldeklarationer, faktiska transport- och försäkringshandlingar.

(92) Av de orsaker som anges ovan i skälen 87–91 avvisades klagandens argument mot tillämpningen av artikel 18.3 i grundförordningen när det gäller Zhenshi.

3.2.2 *Normalvärde*

3.2.2.1 Förekomst av betydande snedvridningar

(93) När det gäller de exporterande tillverkarna i Kina konstruerade kommissionen normalvärdet i ursprungslandet uteslutande på grundval av tillverkningskostnader och försäljning som återspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden i ett lämpligt representativt land enligt artikel 2.6a a i grundförordningen.

(94) Skäl 103–157 i förordningen om provisorisk tull redogjorde i detalj för undersökningen av all tillgänglig bevisning om Kinas ingripande i landets ekonomi i allmänhet och i stålsektorn som visar att priserna och kostnaderna för den berörda produkten, inklusive kostnader för råvaror, energi och arbetskraft, inte är resultatet av fria marknadskrafter eftersom de påverkas av ett betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen.

(95) På grundval av detta och i avsaknad av samarbete från de kinesiska myndigheternas sida konstaterade kommissionen preliminärt att det inte var lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet.

(96) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom synpunkter på tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen från de kinesiska myndigheterna och den kinesiska exporterande tillverkaren FSS.

(97) Båda de berörda parterna hävdade att artikel 2.6a i grundförordningen inte är förenlig med WTO:s regler, dvs. artikel VI.1 b i Gatt och artikel 2.2 i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (ADA) och att det genom grundförordningen införs ett begrepp om ”betydande snedvridningar” som inte förtecknas i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet som en av omständigheterna för att konstruera normalvärdet. Genom hänvisning till tillverkningskostnader och försäljning i ett representativt land eller internationella priser, kostnader eller referensvärden går det konstruerade normalvärdet på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen inte längre än tillämpningsområdet för artikel VI.1 b i Gatt och artikel 2.2 i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet som kräver användning av kostnader i ursprungslandet.

(98) I föreliggande undersökning konstaterar kommissionen i skäl 95 att det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen. Kommissionen instämde inte i de berörda parternas yttrande om att kommissionen inte kan tillämpa artikel 2.6a. Kommissionen ansåg tvärtom att artikel 2.6a är tillämplig och att den måste tillämpas på grund av omständigheterna i detta ärende. Kommissionen ansåg dessutom att denna bestämmelse överensstämmer med Europeiska unionens WTO-skyldigheter. Det är kommissionens uppfattning att de bestämmelser i grundförordningen som är allmänt tillämpliga på alla WTO-medlemmar, särskilt artikel 2.5 andra stycket, möjliggör användning av uppgifter från ett tredjeland vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd, vilket klargörs i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473).

(99) Dessutom hävdade Kinas myndigheter att kommissionens arbetsdokument om betydande störningar i Kinas ekonomi i samband med utredningar ([12]) om handelspolitiska skyddsåtgärder inte kan betecknas som den rapport som enligt artikel 2.6a i grundförordningen ska ”framställas, offentliggöras och uppdateras regelbundet”. De kinesiska myndigheterna hävdade också att handlingen är felaktig och allvarligt avviker från de faktiska omständigheterna.

(100) De kinesiska myndigheterna gjorde dessutom iakttagelsen att ett sådant arbetsdokument endast utfärdades med avseende på Kina och att det inte gjorts någon sådan utvärdering av marknaden för andra länder, inklusive det representativa landet i undersökningen eller i Europeiska unionens medlemsstater. Enligt Kinas myndigheter har detta skapat oro över principerna om mest gynnad nation och nationell behandling.

(101) Som svar på dessa påståenden konstaterar kommissionen att rapporten offentliggjordes i december 2017 så att alla berörda parter skulle ges tillräckliga möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera den och den bevisning som den bygger på. Kinas myndigheter har avstått från att göra en sådan motbevisning eller kommentera innehållet och bevisen i rapporten sedan den offentliggjordes i december 2017. Kinas myndigheter har inte heller kunnat visa att rapporten är föråldrad. I alla händelser noterar kommissionen särskilt att de viktigaste politiska dokument och bevis som ingår i rapporten inklusive de relevanta femårsplaner och den relevanta lagstiftning som gäller för den berörda produkten under undersökningsperioden fortfarande är relevanta. När det gäller farhågorna om diskriminering erinrar kommissionen om att en sådan rapport enligt artikel 2.6a c i grundförordningen endast ska utarbetas för ett land om kommissionen har välgrundade indikationer på att det kan förekomma betydande snedvridningar i ett visst land eller i en viss sektor i det landet. Efter godkännandet av de nya bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen i december 2017 fick kommissionen sådana indikationer på betydande snedvridningar för Kina. Kommissionen överväger liknande rapporter om andra länder. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

(102) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Kinas myndigheter sina påståenden om statusen i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som avses i skäl 99 om den diskriminerande behandlingen av Kina och en påstådd överträdelse av klausulerna om mest gynnad nation och nationell behandling samt den bristande överensstämmelsen mellan artikel 2.6a i grundförordningen och artikel 2.2 i Avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet. Inga nya argument eller bevis lades fram som skulle kunna ändra kommissionens preliminära avslag av dessa påståenden eller slutsatserna i skäl 101.

(103) I samma yttrande hävdade Kinas myndigheter att rapporten släpptes i form av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar och att det inte fanns några bevis eller tecken som tydde på att dokumentet godkänts eller rekommenderats av kommissionen vid eller efter offentliggörandet. Utan ett formellt godkännande eller en formell rekommendation från kommissionen och på grund av publiceringen som ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar finns det allvarliga tvivel om huruvida ett sådant dokument kan betraktas som kommissionens officiella ståndpunkt och om dess rättsliga status uppfyller kravet i grundförordningen 2.6a i kommissionens utarbetande, offentliggörande och uppdatering av rapporter.

(104) Rapporten är en faktabaserad teknisk handling som endast används i samband med undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder. Den utfärdas därför som ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar eftersom den är rent beskrivande och inte innehåller några politiska åsikter, preferenser eller omdömen. Detta påverkar inte dess innehåll, dvs. källorna till information om förekomsten av betydande snedvridningar i den kinesiska ekonomin som är relevanta för tillämpningen av artikel 2.6a c i grundförordningen. I denna undersökning ingår rapporten, inklusive den bevisning som finns där och en del av den dokumentation som ligger till grund för tillämpningen av artikel 2.6a. Kinas myndigheter har inte lagt fram några bevis för att uppgifterna i rapporten inte är giltiga eller inte kan användas för denna undersökning. I alla händelser påminner kommissionen om att

([12]) SWD(2017) 483 final/2 av den 20 december 2017.

förekomsten av en landrapport inte är en nödvändig förutsättning för tillämpningen av artikel 2.6a eftersom det i artikel 2.6a c anges att kommissionen, när så är lämpligt för en effektiv tillämpning av denna förordning, ska utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera en rapport. Det som räknas med vid tillämpningen av metoden i artikel 2.6a i grundförordningen är att de betydande snedvridningarna föreligger i det aktuella fallet vilket gäller i denna undersökning. Påståendet avvisades därför.

(105) I samma yttrande tog Kinas myndigheter upp frågan om en påstådd bristande överensstämmelse mellan artikel 2.6a i grundförordningen och artikel 2.2.1.1 i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet eftersom kommissionen avslog de kinesiska företagens kostnader utan att fastställa att deras bokföring överensstämde med Kinas allmänt godtagna redovisningsprinciper eller om bokföringen på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den berörda produkten.

(106) Enligt förklaringen ovan i skälen 93 –98 drog kommissionen slutsatsen att det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i den mening som avses i punkt b i den artikeln. De kinesiska företagen gavs tillfälle att yttra sig men lämnade inga relevanta kommentarer. Därför påverkar det inte slutsatsen om tillämpningen av metoden i artikel 2.6a i grundförordningen om de kinesiska företagens bokföring utfördes i enlighet med Kinas allmänt godtagna redovisningsprinciper eller om bokföringen på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den berörda produkten. Påståendet avvisades därför.

(107) Slutligen hävdade Kinas myndigheter att undersökningen genomfördes under antagandet att det förekom betydande snedvridningar på den kinesiska marknaden och i den berörda sektorn samt att de berörda parterna inte hade möjlighet att försvara sina intressen och att bevisa att deras bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den undersökta produkten.

(108) Berörda parter uppmanades att lämna synpunkter på påstådda snedvridningar av marknaden i Kina och den potentiella tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen. Några av de kinesiska exporterande tillverkarna kommenterade de påstådda snedvridningarna av marknaden i sina svar på frågeformuläret och i sina separata yttranden. Deras synpunkter i detta avseende togs upp i skälen 111–113 i förordningen om preliminär tull och i skälen 98–101. Kinas myndigheter utnyttjade inte möjligheten att lämna synpunkter på de påstådda snedvridningarna av marknaden inom den tidsfrist som anges i avsnitt 5.3.2 i tillkännagivandet om inledande ([13]) och besvarade inte frågeformuläret med specifika frågor om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina som skickades den 12 augusti 2019. Kommissionen avvisade därför påstående.

(109) Eftersom inga andra kommentarer inkommit beträffande tillämpningen av artikel 2.6a b i grundförordningen bekräftade kommissionen skälen 103–159 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.2.2 Representativt land

(110) Enligt förklaringarna i skälen 160–178 i förordningen om provisorisk tull valde kommissionen preliminärt Brasilien som lämpligt representativt land i detta förfarande eftersom detta land uppfyller alla kriterier som anges i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen.

(111) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kommenterade användaren Marcegaglia valet av representativt land. Företaget hävdade att Brasilien inte är ett lämpligt representativt land eftersom det endast finns en stor tillverkare av den undersökta produkten som är vertikalt integrerad och som driver marknaden eftersom denna tillverkare kontrollerar hela leveranskedjan, från tillverkning av plåtämnen till distribution av produkter i senare led. Dessutom hävdade användaren att marknaden för platta produkter av rostfritt stål i Brasilien skyddas av flera antidumpningsåtgärder.

([13]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Indonesien (EUT C 269I, 12.8.2019, s. 1).

(112) Kommissionen lämnade ut sin analys av valet av representativt land i två på varandra följande noteringar ([14]). I dessa noter informerades de berörda parterna om de kriterier som använts vid valet av representativt land och om möjliga alternativ. De berörda parterna uppmanades att lämna synpunkter på kommissionens val och att lägga fram sitt eget förslag om lämpligaste representativt land. Marcegaglia lämnade inte in några synpunkter i detta avseende.

(113) Vissa företags påstådda dominerande ställning eller förekomsten av antidumpningsåtgärder på det representativa landets hemmamarknad med avseende på den undersökta produktens sektor är dock meningslös när ett representativt land väljs. För konstruktionen av riktmärkena använde kommissionen de brasilianska importpriserna för råvarorna, hjälpmaterialen och energitillförseln – inklusive produktionsfaktorer som används för tillverkning av plåtämnen eller till och med ytterligare insatsvaror i tidigare led, t.ex. metallurgiskt koks, sinter eller smält järn. Dessa insatsvaror används av många sektorer i det representativa landet och därmed kan den påstådda begränsade interna konkurrensen på marknaden för platta produkter av rostfritt stål eller skydd av den genom antidumpningsåtgärder inte påtagligt påverka det genomsnittliga importpriset på de berörda insatsvarorna.

(114) Marcegaglia påpekade också att producenten i det representativa landet har anknytning till en av de klagande.

(115) Tillverkaren i Brasilien, Aperam Inox America do Sul S.A., är närstående den unionstillverkare som ingick i urvalet Aperam Stainless i Belgien. Kommissionen fann dock inga bevis för att detta förhållande hade en snedvridande effekt på det brasilianska företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst.

(116) Mot bakgrund av ovanstående avvisades påståendet från Marcegaglia och skälen 160–178 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

3.2.2.3 Källor som används för att fastställa icke snedvridna kostnader

(117) De källor som kommissionen använde för att fastställa de icke snedvridna tillverkningskostnaderna för produktionsfaktorer i beräkningen av de direkta tillverkningskostnaderna angavs i skälen 179–183 i förordningen om preliminär tull.

(118) I detta avseende lämnade klaganden in ett påstående om att Internationella arbetsorganisationens (ILO) statistik ska användas för att fastställa en icke snedvriden arbetskraftskostnad. Eurofer hävdade att eftersom arbetskraftskostnaderna är mycket högre i den brasilianska stålindustrin än inom tillverkningsindustrin som helhet bör kommissionen förlita sig på den allmänt tillgängliga statistik som offentliggjorts av den brasilianska stålsammanslutningen. Klaganden lämnade in denna statistik.

(119) Kommissionen har analyserat den statistik som lämnats till stöd för Detta påstående. Rapporten från stålinstitutet i Brasilien, som innehåller information om de totala lönerna, välfärdskostnaderna och den totala sysselsättningen inom sektorn som lämnats in av Eurofer till stöd för dess påstående skiljer på den totala registrerade arbetsstyrkan, den aktiva arbetsstyrkan och den arbetsstyrka som läggs ut på underleverantörer. Eftersom rapporten endast innehåller rådata utan beskrivning av metoden är det inte klart hur de totala utgiftssiffrorna för ”lön” och välfärd kan kopplas till antalet anställda. När det gäller underleverantörer finns det inga uppgifter om nivån på de sociala förmånerna och den genomsnittliga arbetstiden. Dessutom är den genomsnittliga arbetskraftskostnaden för stålsektorn som beräknats av Eurofer i dess yttrande nästan fyra gånger högre än den arbetskraftskostnad som beräknats preliminärt av kommissionen på grundval av den officiella ILO-statistiken om tillverkningssektorn i Brasilien. Även med den mest konservativa metoden och med hänsyn till det totala antalet anställda visade statistiken från den brasilianska stålsammanslutningen en lön per timma för stålsektorn som i genomsnitt är nästan 20 % högre än inom finanssektorn och 50 % högre än inom it-sektorn i Brasilien jämfört med uppgifterna i den officiella ILO-statistiken. Eftersom de siffror som Eurofer lade fram inte kunde användas som grund för en beräknad kostnad per timme och utan att känna till den metod som ligger till grund för dem ansåg kommissionen att det var en mindre tillförlitlig källa än ILO:s statistik för beräkningen av arbetskraftskostnaden.

(120) Med beaktande av ovanstående, avvisades detta påstående från Eurofer och skälen 179–183 i förordningen om provisorisk tull bekräftades.

([14]) Notering från den 9 september 2019 och notering från den 10 oktober 2019 om källorna för bestämning av normalvärdet.

3.2.2.4 Icke snedvridna kostnader och riktvärden

(121) I skälen 185–200 i förordningen om provisorisk tull anges en förteckning över de produktionsfaktorer som använts vid fastställandet av de icke snedvridna direkta kostnaderna för tillverkningen, deras icke snedvridna värde och metoden för att beräkna dem.

(122) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade två kinesiska exporterande tillverkare – FSS och STSS – in flera krav, när det gäller ovan nämnda skäl.

(123) Båda de berörda parterna hävdade att värdet av riktvärden som inte är snedvridna för flera produktionsfaktorer är för högt vilket kan bero på att man använder sig av alltför allmänna brasilianska tullkoder och att man därför jämför en mycket liten importvolym från Brasilien med en mycket större volym av de kinesiska tillverkarnas insatsvaror.

(124) Berörda parter informerades genom noteringen från den 10 oktober om de tullkoder som kommissionen avsåg att använda som referensvärden för de icke snedvridna värdena för alla produktionsfaktorer. De berörda parterna hade också tillgång till motsvarande representativa importpriser och värden för länderna eftersom extraheringen av den brasilianska tullstatistiken bifogades noteringen. Inga synpunkter inkom i detta skede.

(125) Dessutom diskuterades alla produktionsfaktorer i detalj vid kontrollbesöken i de berörda företagen. Detta inbegrep en diskussion om huruvida den exakta sammansättningen av en viss insatsvara och den föreslagna HS-koden som korrigerades var tillämplig i samråd med företaget.

(126) Slutligen jämförde inte kommissionen importvolymerna till det representativa landet med de volymer som de kinesiska exporterande tillverkarna köpte och förbrukade för specifika insatsvaror. De volymer som importerades till Brasilien kunde vara mindre men ansågs ändå vara representativa.

(127) Med hänsyn till ovanstående avvisades påståendena om riktmärkena med undantag för två produktionsfaktorer där kommissionen efter ytterligare analys kom överens om att de importerade volymerna kan vara för försumbara för att vara representativa.

(128) När det gäller järnmalm beslutade kommissionen att återgå till ett internationellt riktmärke baserat på det genomsnittliga priset för aktiv förädling för järnmalm via Fast Markets. När det gäller syre beslutade kommissionen att flytta dessa kostnader till tillverkningsomkostnaderna med tanke på den obetydliga andelen av denna insatsvara i tillverkningskostnaderna. Den detaljerade beräkningen av det nya järnmalmsriktmärket och den uppdaterade förteckningen över produktionsfaktorer som flyttats till allmänna omkostnader förtecknas i de företagsspecifika slutliga utlämnandena.

(129) De båda berörda parterna hävdade vidare att de icke snedvridna kostnaderna inte återspeglade kostnaderna i Kina. Företagen hävdade att de internationella frakt-, försäkrings- och tullavgifterna i princip inte borde läggas till det referensvärde som konstruerats för insatsvaror som köpts på den inhemska marknaden av de kinesiska tillverkarna.

(130) FSS hävdade vidare att även om frakt och försäkring lades till skulle det vara ologiskt att basera justeringen på de siffror för frakt och försäkring som erhållits från de kinesiska exportörerna eftersom de hänför sig till export från Kina till unionen medan en justering bör göras för fob-priset vid den brasilianska gränsen till producentens lokaler.

(131) STSS ifrågasatte det faktiska beloppet för justering av inhemska transportkostnader och tillhandahöll en alternativ beräkning baserad på företagets faktiska uppgifter.

(132) Slutligen ifrågasatte STSS undantaget av de kinesiska exportuppgifterna från de tre riktmärkena som baserades på exportstatistik i stället för importstatistik, dvs. riktmärkena för ferroniob, smält järn och rostfria stålplattor.

(133) Utvecklingen av icke snedvridna kostnader och referensvärden syftar till att ta hänsyn till situationen där insatsvarorna i fråga levereras till producentens lokaler. Eftersom grunden för konstruktionen av ett referensvärde är importpriset vid gränsen till det representativa landet är dess faktiska källa för en tillverkare i Kina irrelevant. Som i fallet med Brasilien måste GTA-rapporterna rapportera importpriser på fob-nivå, internationell frakt och försäkring måste läggas till för att få fram cif-nivån. Dessutom måste kostnader för tullar och inrikes transporter läggas till för att få fram priset i producentens lokaler. Den huvudsakliga påstående när det gäller metoden för att konstruera referensvärden avvisades därför.

(134) Kommissionen noterade emellertid den särskilda påstående från den sydkoreanska finansinspektionen om metoden för justering för internationell frakt och försäkring och beslutade att återkomma till OECD:s databas över internationella transport- och försäkringskostnader ([15]) för att beräkna det genomsnittliga fob-priset jämfört med cif-marginalen för Brasilien för samtliga insatsvaror i fråga. För att komma till cif-nivån ökades följaktligen fob-importvärdet i Brasilien med 8,58 %. Närmare uppgifter om denna beräkning och en beskrivning av metoden ges till de berörda parterna i det särskilda slutliga utlämnandet av uppgifter.

(135) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade den sydkoreanska finansinspektionen att den vid det preliminära meddelandet av uppgifter hade ifrågasatt kommissionens metod för konstruktion av referensvärden, där en justering gjordes för att komma till landningskostnaden i det representativa landet. Företaget hävdade att kommissionen hade missuppfattat dess ansökan i det preliminära skedet genom att endast korrigera beräkningen av de internationella transport- och försäkringskostnaderna.

(136) Kommissionen förstod företagets huvudsakliga krav och tog upp detta i skäl 133. Enligt förklaringen i det skälet är det inte relevant vid konstruktionen av riktmärkena huruvida den kinesiska tillverkaren faktiskt köpte på hemmamarknaden eller importerade de angivna insatsvarorna. För att få in kostnaderna för bidragen till ett företags lokaler inom det representativa landet måste en justering av cif-värdet vid gränsen göras.

(137) STSS påstående, vad gäller beräkning av inhemsk transport avvisades. På grund av att uppgifterna är konfidentiella ges dock en mer detaljerad förklaring i det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter.

(138) Slutligen var det nödvändigt och motiverat att exporten till Kina undantogs från de tre riktmärken som fastställts på grundval av exportstatistik från Brasilien, Iran och Sydkorea enligt uppgifterna i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull. Enligt artikel 2.6a b i grundförordningen var kommissionen tvungen att fastställa icke snedvridna riktmärken för att konstruera normalvärdet. I detta särskilda fall var det inte möjligt att använda importen till det representativa landet eftersom det inte fanns någon import eller några riktmärken som inte ansågs vara representativa på grund av exportrestriktioner eller försumbara importerade kvantiteter och kommissionen beslutade därför att använda sig av exportuppgifter. Kommissionen fann det dock nödvändigt att utesluta export till Kina eftersom det inte fanns några belägg för att snedvridningarna i Kina inte påverkade dessa priser också. När producenter från tredjeländer vill vara konkurrenskraftiga på den kinesiska marknaden kommer deras prissättning att återspegla villkoren på den kinesiska inhemska marknaden.

(139) En ytterligare påstående från STSS gällde beräkningsmetoden för justering för intäkter från biprodukter som inte återanvänds i tillverkningen av den undersökta produkten. Enligt företaget bör dessa intäkter även beräknas med ett icke snedvridet riktmärke och dras av direkt från tillverkningskostnaden i stället för att dras av från det konstruerade normalvärdet.

(140) I det preliminära skedet justerade kommissionen normalvärdet genom att dra av det icke snedvridna värdet av vissa biprodukter som inte användes på nytt vid tillverkningen av den undersökta produkten utan såldes av företaget. För att erhålla detta icke snedvridna värde beräknades procentandelen av biproduktintäkten för varje produkttyp på tillverkningskostnaden. Senare tillämpades samma procentsats på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna.

(141) Efter synpunkterna från den berörda parten ändrade kommissionen metoden för denna justering. För att få fram icke snedvridna intäkter per produkttyp multiplicerades mängden biprodukter som rapporterats av företaget med det brasilianska referenspriset per enhet för dessa material. De icke snedvridna intäkterna avräknades per produkttyp från det konstruerade normalvärdet. Kommissionen drog slutsatsen att en negativ justering för sådana biprodukter måste göras på denna nivå och inte på tillverkningskostnaden eftersom dessa biprodukter såldes och intäkterna normalt också borde ha täckt försäljningskostnader och vinst.

(142) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter konstaterade den sydkoreanska finansinspektionen att riktmärkena för energitillförsel som el, naturgas och vatten som baserades på brasilianska marknadspriser för den inre marknaden skulle kunna omfatta indirekta skatter som borde ha dragits av.

([15]) Tillgänglig på https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (senast nedladdad den 3 juni 2020).

(143) Detta påstående godtogs när det gäller naturgas. I den relevanta bilagan till det specifika utlämnandet av uppgifter angavs tydligt att den indirekta skatten (”ICMS”) inkluderades av kommissionen vid beräkningen av referensvärdet. Referensvärdet i fråga räknades om och justerades nedåt från 3,23 renminbi yuan (CNY) per kubikmeter till 2,75 renminbi yuan (CNY) per kubikmeter. Därefter reviderades dumpningsmarginalen för FSS. Denna justering inverkade inte på de enskilda dumpningsmarginalerna för STSS och Zhenshi. Dumpningsmarginalen för de två samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet justerades i enlighet med detta.

(144) När det gäller elektricitet nämndes inte indirekta skatter i källdatabasen. Kommissionen ansåg således att tariffen inte innehöll några indirekta skatter. Eftersom FSS inte kunde bevisa något annat befanns Detta påstående vara ogrundad. Ingen indirekt skatt (ICMS) tas ut för vatten.

(145) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande beräkningen av icke snedvridna kostnader och referensvärden bekräftade kommissionen skälen 179–183) i förordningen om provisorisk tull med de korrigeringar som anges i skälen 127, 134, 137, 141 och 143.

(146) Med beaktande av alla justeringar som gjorts efter de påståenden som lämnats in av berörda parter har följande produktionsfaktorer, HS-nummer och icke snedvridna normalvärden fastställts i det slutgiltiga skedet:

Tabell 1

Produktionsfaktor	HS-nummer	Icke snedvridet värde	Enhet
Råvaror/tillsatsmaterial			
Kvartsit	2506 20	1 662,69	CNY/ton
Eldfast lera	2508 30	4 012,56	CNY/ton
Serpentin	2516 90	4 172,45	CNY/ton
Smält magnesia, dödbränd (sintrad) magnesia som även innehåller små mängder av andra oxider som tillsatts före sintringen, annan magnesiumoxid, ren eller oren	2519 90	9 315,74	CNY/ton
Flusspat – som innehåller högst 97 viktprocent kalciumfluorid	2529 21	1 876,11	CNY/ton
Järnmalm, osintrad (pulver), styckemalm	[inte tillämpligt] (se skäl 128)	548,90	CNY/ton
Järnmalm, sintrad (sinter)	2601 12	824,20	CNY/ton
Krommalm, även anrikad	2610 00	4 437,72	CNY/ton
”Fett” kol, kokskol	2701 12	1 101,32	CNY/ton
Medelvärdigt kol, elektriskt kol, gaskol	2701 19	944,43	CNY/ton
Koks, kokspulver, metallurgisk koks	2704 00	2 503,14	CNY/ton
Smörjolja	2710 19	80,05	CNY/ton
Kol	2803 00	10 484,38	CNY/ton
Kalcium (i trådform)	2805 12	37 565,18	CNY/ton
Svavelsyra	2807 00	608,14	CNY/ton
Salpetersyra	2808 00	2 803,81	CNY/ton
Fluorvätesyra	2811 11	12 036,01	CNY/ton
Vattenfri ammoniak	2814 10	2 085,04	CNY/ton
Molybdenoxider eller molybdenhydroxider	2825 70	146 169,98	CNY/ton

Produktionsfaktor	HS-nummer	Icke snedvridet värde	Enhet
Järnsulfid	2830 90	100 236,10	CNY/ton
Vätesuperoxid	2847 00	17 324,44	CNY/ton
Kärntråd, gjutpulver	3824 99	16 490,97	CNY/ton
Medelvärdigt nickeltackjärn, lågvärdigt nickeltackjärn	[inte tillämpligt] (se skäl 192 i förordningen om provisorisk tull)	84 151,00 Justerat för faktisk nickelhalt [1]	CNY/ton
Ferromangan, innehållande mer än 2 viktprocent kol	7202 11	8 841,84	CNY/ton
Ferromangan, innehållande högst 2 viktprocent kol	7202 19	14 018,29	CNY/ton
Ferrokisel (kiseljärn), mer än 55 % kisel	7202 21	13 848,56	CNY/ton
Ferrokiselmangan	7202 30	8 770,18	CNY/ton
Ferrokrom, mer än 4 % kol	7202 41	10 288,69	CNY/ton
Ferronickel	[inte tillämpligt] (se skäl 192 i förordningen om provisorisk tull)	21 879,38	CNY/ton
Ferromolybden	7202 70	141 697,92	CNY/ton
Ferrovolframjärn	7202 80	217 629,37	CNY/ton
Ferrotitan	7202 91	28 149,49	CNY/ton
Ferroniob	[inte tillämpligt] (se skäl 192 i förordningen om provisorisk tull)	145 667,77	CNY/ton
Ferrobor, ferrokisel, legering av ferrokiselkalcium	7202 99	15 917,12	CNY/ton
Skrot av gjutjärn	7204 10	987,48	CNY/ton
Skrot av rostfritt stål	7204 21	7 166,20	CNY/ton
Annat avfall och skrot av järn än svarvspån, hyvelspån, flisor, fräsavfall, sågspån, filspån samt klipp- och stansrester, av annat material än gjutjärn, legerat stål eller förtent järn eller stål	7204 49	2 593,84	CNY/ton
Granulat av tackjärn, spegeljärn, järn eller stål	7205 10	10 450,71	CNY/ton
Järnpulver för bränning	7205 29	9 588,22	CNY/ton
Smält järn	[inte tillämpligt] (se skäl 192 i förordningen om provisorisk tull)	2 715,76	CNY/ton
Armeringsjärn	7214 20	4 301,49	CNY/ton
Slungrensade pelletar	7326 11	7 618,08	CNY/ton
Katodkoppar	7403 11	46 580,96	CNY/ton

Produktionsfaktor	HS-nummer	Icke snedvridet värde	Enhet
Andra varor av koppar, gjutna eller smidda varor, inte vidare bearbetade, med undantag av kättingar och kedjor och delar därav.	7419 91	300 346,61	CNY/ton
Olegerad nickel	7502 10	106 604,34	CNY/ton
Avfall och skrot av nickel	7503 00	695,72	CNY/ton
Stång och profiler av nickellegering	7505 12	187 405,08	CNY/ton
Aluminiumgöt, aluminium, obearbetat, olegerat	7601 10	17 191,65	CNY/ton
Tråd av aluminium, olegerat	7605 11	17 484,28	CNY/ton
Plåt och band av aluminium	7606 91	24 396,75	CNY/ton
Stång av molybden	8102 95	887 517,09	CNY/ton
Koboltskärsten och andra mellanprodukter vid framställning av kobolt	8105 20	195 635,71	CNY/ton
Titansvamp	8108 20	78 477,42	CNY/ton
Mangan	8111 00	18 493,80	CNY/ton
Grafitelektroder	8545 11	62 601,76	CNY/ton
Järnplåtsämne	[inte tillämpligt] (se skäl 192 i förordningen om provisorisk tull)	14 033,74	CNY/ton
Arbetskraft			
Lönekostnader i tillverkningssektorn	[inte tillämpligt]	33,88	CNY/timme
Energi			
Elektricitet	[inte tillämpligt]	0,82	CNY/kWh
Naturgas	[inte tillämpligt]	2,75	CNY/m^3
Vatten	[inte tillämpligt]	68,88	CNY/m^3
Argon	280 421	8,03	CNY/m^3

([1]) Enligt förklaringen i skäl 192 punkt a i förordningen om provisorisk tull användes London Metal Exchange som grund för detta icke snedvridna värde, vilket korrigerats för råmaterialets nickelhalt. Eftersom nickelhalten varierade mellan de företag som ingick i urvalet anges det exakta icke snedvridna värdet i de företagsspecifika upplysningarna.

3.2.2.5 Produktionsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst

(147) Uppställningen av de allmänna kostnaderna för tillverkningen samt källan till de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som användes vid beräkningen av normalvärdet beskrivs i skälen 201 och 202 i förordningen om provisorisk tull.

(148) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade STSS att kommissionen genom att inkludera vissa produktionsfaktorer i allmänna omkostnader enligt beskrivningen i skälen 194 och 201 i förordningen om preliminär tull blåste upp tillverkningskostnaderna för tillverkningen och därmed den slutliga produktionskostnaden. Företaget påpekade vidare att kommissionen inte lade fram någon bevisning för att dessa produktionsfaktorer skulle ha snedvridits.

(149) Kommissionen avvisade detta påstående. Det behövs inga separata bevis för snedvridning av de insatsvaror som flyttas till produktionsomkostnader. I skälen 103–157 i förordningen om preliminär tull förklarade kommissionen tydligt varför alla kostnader för den undersökta produkten inklusive kostnaderna för de insatsvaror som flyttats till tillverkningsomkostnader anses vara snedvridna. Enligt förklaringen i skäl 194 i förordningen om preliminär tull var dessa insatsvaror också försumbara i fråga om kostnader och kommissionen flyttade dem till tillverkningsomkostnader eftersom de exporterande tillverkarna i urvalet inte kunde fastställa förbrukningsvolymen i sina register eller inte kunde fastställa något korrekt riktvärde i det representativa landet.

(150) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter framförde både FSS och STSS flera påståenden om nivån på försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinst som användes vid beräkningen av normalvärdet.

(151) FSS hävdade att kommissionen inte har lämnat någon rättslig eller faktisk förklaring till att kostnaderna för försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna i Kina är snedvridna. Enligt förklaringen i skäl 149 behövs det emellertid inte några sådana separata bevis för de särskilda typerna av kostnader eftersom kommissionen klart och tydligt drog slutsatsen att det förekom snedvridningar när det gäller alla kostnader för den undersökta produkten.

(152) Företaget hävdade vidare att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna som användes av den brasilianska tillverkaren av den undersökta produkten som användes vid beräkningen av normalvärdet skulle minskas med företagets kostnader för eget kapital och finansiella kostnader.

(153) Kommissionen beräknade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som en procentuell andel av kostnaderna för sålda varor på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter, det vill säga reviderade räkenskaper för Aperam Inox do Sul S.A. På grundval av tillgänglig information går det inte att dra slutsatsen att en del av de finansiella kostnaderna inte är kopplade till den undersökta produkten. FSS hade inte inkommit med någon bevisning eller någon uppgift om att dessa kostnader skulle vara övervärderade. Dessutom bör det noteras att avdraget för en del av dessa finansiella kostnader som minskar försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna nödvändigtvis skulle öka vinsten i enlighet med detta. Det slutliga resultatet skulle därför inte ändras.

(154) STSS påpekade att även om vissa arbetskraftskostnader för de kinesiska exporterande tillverkarna (t.ex. forsknings- och utvecklingsavdelningen samt kvalitetskontrollavdelningens arbetskraftskostnader) flyttades till tillverkningskostnaderna fanns det inga belägg för att sådana arbetskraftskostnader inte ingick i tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för den representativa tillverkaren i landet vilket skulle ha kunnat leda till att dessa kostnader räknades två gånger vid uppställningen av normalvärdet.

(155) SSTS tillhandahöll dock inga bevis för att dessa kostnader ingick i tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för producenten i det representativa landet. Kommissionen avvisade därför Detta påstående i detta avseende.

(156) Slutligen har FSS åberopat artikel 2.2.2 iii i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet där det anges att vinsten vid uppställningen av normalvärdet kan fastställas med hjälp av ”någon annan rimlig metod, förutsatt att den på detta sätt fastställda vinsten inte överstiger den vinst som exportörerna eller tillverkarna normalt gör vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet”. Företaget påpekade att kommissionen inte beräknat vinsttaket i Kina vid beräkningen av normalvärdet för ett representativt företag i landet på nivån 7,65 %.

(157) Som svar på Detta påstående erinrade kommissionen om att normalvärdet ställts upp på grundval av artikel 2.6a a i grundförordningen eftersom den enligt förklaringarna i skälen 103–157 i förordningen om provisorisk tull fastställde att det inte var lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i det exporterande landet på grund av att det förekom betydande snedvridningar i det landet. Alla kostnader och priser inklusive vinster som per definition påverkas av de underliggande kostnaderna och priserna i hemlandet anses därför vara snedvridna. Artikel 2.6a a i grundförordningen fastställer att det konstruerade normalvärdet innehålla ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Enligt förklaringen i skäl 98 är bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen helt i linje med EU:s internationella åtaganden inklusive alla relevanta bestämmelser i WTO:s antidumpningsavtal. Detta påstående avvisades därför.

(158) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende tillverkningsomkostnaderna, försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinsten bekräftade kommissionen skälen 201–202 i förordningen om provisorisk tull

3.2.2.6 Beräkning av normalvärdet

(159) Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter rörande beräkningen av normalvärdet bekräftas skälen 203–210 i förordningen om preliminär tull.

3.2.3 *Exportpris*

(160) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande fastställandet av exportpriset bekräftades skäl 211-213 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.4 *Jämförelse*

(161) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet på nivån fritt fabrik enligt beskrivningen i skälen 214–216 i förordningen om provisorisk tull.

(162) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte STSS det faktum att kommissionen drog av vissa fraktkostnader från exportpriset medan dessa kostnader inte räknades av från tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för tillverkaren i det representativa landet.

(163) SSTS lämnade dock inga bevis för att dessa kostnader togs med i tillverkarens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i det representativa landet. Detta påstående avvisades därför.

(164) För att beräkna exportpriset för STSS utförde kommissionen en justering enligt artikel 2.10 i för försäljningen via en närstående handlare i ett annat land. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte den exporterande tillverkaren denna justering och hävdade att tillverkaren och dennes närstående handlare i ett tredjeland utgör en enda ekonomisk enhet där den närstående handlaren utför funktioner inom en intern försäljningsavdelning. Den exporterande tillverkaren begärde därför att kommissionen inte skulle göra denna justering.

(165) Kommissionen erinrade om att det enligt EU:s rättspraxis finns en enda ekonomisk enhet där en producent anförtror ett distributionsbolag uppgifter som normalt utförs av en intern försäljningsavdelning för dess produkter som denne kontrollerar ekonomiskt ([16]). Domstolen har även slagit fast att ”unionens institutioner är skyldiga att beakta samtliga relevanta omständigheter vid bestämningen av huruvida denna distributör fyller en funktion som integrerad försäljningsavdelning inom denna tillverkare” ([17]).

(166) Kommissionen har analyserat de bevis som den har haft tillgång till och kommit fram till följande slutsatser. För det första konstaterade kommissionen att bolagsstrukturen visade att det fanns ett stort antal försäljningsbolag inom koncernen, däribland den närstående ekonomiska aktören som omfattades av den omtvistade justeringen. I samma anda bekräftade kommissionen att det fanns mer än ett närstående företag som var involverat i försäljningen av den undersökta produkten till unionen. Kommissionen har bedömt avtalen mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren i fråga och identifierat vissa bestämmelser som reglerar förhållandet mellan tillverkaren och den närstående handlaren som är svåra att förena med uppfattningen att dessa företag utgör en enda ekonomisk enhet. ([18])

(167) Dessutom noterade kommissionen att det var en annan avdelning och inte den närstående handlaren i fråga som var inblandad i olika aspekter av försäljningen. Dessutom innehöll den närstående handlarens bolagsordning och näringstillstånd vissa bestämmelser som inte ingår i de uppgifter som vanligtvis utförs av en intern försäljningsavdelning ([19]). Vidare gav förhandlingsprocessen mellan tillverkaren och den närstående handlare som beskrivs i svaret på frågeformuläret, särskilt i fråga om försäljningsvillkoren ([20]), ytterligare allvarliga tvivel om att de skulle utgöra en enda ekonomisk enhet. Detta påstående avvisades därför.

(168) För att säkerställa att normalvärdet och exportpriset uttrycktes på samma nivå skattemässigt justerades normalvärdet uppåt med den del av mervärdesskatten som togs ut på exporten av den berörda produkten som inte återbetalades till de kinesiska exporterande tillverkarna. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte FSS och STSS denna justering. Företagen hävdade att justeringen inte är befogad över huvud taget eftersom kommissionen inte använder de kinesiska inhemska priserna som ett normalvärde eller för att justeringen bör göras på grundval av de faktiska tillverkningskostnaderna snarare än de icke snedvridna kostnaderna.

([16]) Mål C-191/09 P och C-200/09 P: Rådet och kommissionen mot Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, punkt 55.
([17]) Mål C-468/15 P: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mot Europeiska unionens råd, punkt 43.
([18]) Närmare uppgifter av konfidentiell natur anges i det särskilda utlämnandet av uppgifter.
([19]) På grund av sekretessproblem anges mer detaljerade förklaringar i det särskilda utlämnandet av uppgifter.
([20]) På grund av sekretessproblem anges mer detaljerade förklaringar i det särskilda utlämnandet av uppgifter.

(169) I det avseendet noteras att kommissionens justerade normalvärde ligger i linje med tribunalens dom i mål T-423/09 ([21]). Dessa påståenden avvisades därför.

(170) Eftersom det inte har inkommit några ytterligare synpunkter på jämförelsen bekräftas skälen 214–216 i förordningen om preliminär tull.

3.2.5 *Dumpningsmarginaler*

(171) Enligt den detaljerade informationen i skälen 121–170 beaktade kommissionen vissa av synpunkterna från STSS och FSS och räknade om dumpningsmarginalerna för de berörda företagen.

(172) Dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga kinesiska företag som inte ingick i urvalet, Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd och Fujian Dingxin Technology Co., Ltd, är det vägda genomsnittet mellan de två individuella dumpningsmarginalerna för de företag som ingick i urvalet och den justerades i enlighet med detta

(173) Kommissionen ansåg att samarbetsviljan hos de kinesiska exporterande tillverkare som stod för 92 % av den totala kinesiska exporten av den undersökta produkten till unionen var lämplig för att fastställa den övriga dumpningsmarginal som ska tillämpas på alla övriga (icke samarbetsvilliga) exporterande tillverkare. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för ”alla övriga företag” till en nivå som motsvarade den högsta individuella dumpningsmarginalen för de kinesiska företag som ingick i urvalet med undantag för det företag som mottog artikel 18 enligt förklaringarna i skälen 77–82.

(174) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av cif-priset vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Alla övriga företag	106,5

([1]) Marginalen är tillämplig på alla övriga kinesiska tillverkare av den undersökta produkten i TISCO-koncernen enligt förteckningen i förordningens normativa del.

(175) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler efter korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de kinesiska exporterande tillverkarnas synpunkter efter det preliminära utlämnandet av uppgifter tillhandahölls på nytt till företagen i fråga.

3.3 **Taiwan**

3.3.1 *Normalvärde*

(176) Närmare uppgifter om beräkningen av normalvärdet anges i skälen 227–237 i förordningen om provisorisk tull.

(177) I sina synpunkter på utlämnandet av uppgifter på förhand och det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Yusco group att kommissionen felaktigt avslog sökandens påstående om justering för skillnader i växelkurser vid beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en justering för återvunnet avfall som kostnadsavdrag för råvarukostnaden. Kommissionen undersökte dessa påståenden.

([21]) Tribunalens dom av den 16 december 2011 i mål T-423/09, Dashiqiao mot rådet, ECLI:EU:T:2011:764, punkterna 34–50.

(178) Den upprepade påstående om justering för skillnader i växelkurser vid beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader avvisades eftersom Yusco inte kunde motivera att dessa skillnader hängde samman med försäljningen på hemmamarknaden. påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter men utan ytterligare bevis. Med hänsyn till nya argument som kunde stämmas av mot de uppgifter som lämnats under kontrollen godtogs justeringen för återvunnet skrot som gällde både Yusco och dess närstående tillverkare Tang Eng. I den reviderade dumpningsberäkningen togs hänsyn till den reviderade tillverkningskostnaden.

(179) I sina synpunkter på utlämnandet av uppgifter på förhand och det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Walsin att kommissionen felaktigt avslog sökandens påstående om justering för försäljning av förbrukningsmaterial för avfall, en justering för råvarukostnader efter fysisk lagerkontroll och en justering för bearbetningskostnader i dess anläggning i Taichung. Walsin ifrågasatte också kommissionens beslut att bortse från den inhemska försäljningen till stålverk och till kusthamnar avsedd för export vid bestämningen av normalvärdet. Kommissionen undersökte dessa påståenden.

(180) När det gäller påstående om justering av normalvärdet för försäljningen av förbrukningsavfall ansåg kommissionen mot bakgrund av de förtydliganden som gjordes i detta avseende av Walsin att påstående var välgrundad och godtog det eftersom Walsin visade att dessa förbrukningsvaror inte kunde återföras till produktionen utan såldes till kunder.

(181) När det gäller påstående att råvarukostnaderna bör justeras efter fysisk lagerkontroll bedömde kommissionen den kompletterande information som lämnats och beslutade att bekräfta sitt preliminära beslut att avvisa denna justering eftersom företaget inte kunde motivera orsaken till lagerskillnaderna. Dessutom registrerades inte dessa skillnader i kostnadsredovisningssystemet och denna justering kunde inte jämföras med vare sig råbalansen eller svaret på frågeformuläret.

(182) När det gäller påstående om justering av bearbetningskostnaderna i Taichung-anläggningen genom att den beräknade vinsten från Taichung-anläggningen dras av ansåg kommissionen att påstående är ogrundad. Walsin kunde inte visa att dess internfakturering för kostnader för glödgnings- och betningsbearbetning endast omfattade kostnader, inte innehöll någon vinstmarginal och att den begärda justeringen inte redovisades i företagets kostnadsredovisningssystem.

(183) När det gäller påstående att försäljningen till stålverk och kusthamnar skulle omfattas av bestämningen av normalvärdet avvisade kommissionen slutligen Detta påstående. Företaget självt betraktade denna försäljning som indirekt försäljning för export i sitt svar på frågeformuläret och den rapporterades därför inte vid de inhemska försäljningstransaktionerna. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ändrade Walsin sitt yttrande och hävdade att denna försäljning borde anses vara avsedd för inhemsk konsumtion eftersom företaget inte visste om produkterna slutligen skulle förbrukas i det egna landet eller exporteras. I avsaknad av mer konkreta upplysningar i detta avseende kunde kommissionen inte på grundval av de uppgifter som tillhandahållits bestämma om denna försäljning hade förbrukats på hemmamarknaden eller exporterats. Enligt artikel 2.2 i grundförordningen är formuleringen ”avsedd för inhemsk förbrukning” inte baserad på en subjektiv avsikt hos säljaren eller på det faktum att den exporterande tillverkaren inte har några kunskaper om huruvida produkten senare exporteras av handlaren/stålverket utan på en objektiv destination för produkten, en objektiv omständighet som kan fastställas vid vilken tidpunkt som helst fram till dess att slutdestinationen uppnås och varorna säljs för förbrukning på den inhemska marknaden. påstående avvisades därför.

(184) Inga ytterligare synpunkter kom in och därför bekräftades skälen 227–237 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.2 *Exportpris*

(185) Eftersom det inte inkom några synpunkter på exportpriset bekräftades skälen 238–239 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.3 *Jämförelse*

(186) Eftersom det inte har inkommit några synpunkter på jämförelsen bekräftades skälen 238–239 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.4 *Dumpningsmarginaler*

(187) Samarbetsviljan i detta ärende ansågs vara hög och inga andra exporterande tillverkare kunde identifieras. Kommissionen ansåg således att det var representativt att fastställa den övriga dumpningsmarginalen till nivån för den exporterande tillverkare som hade den högsta dumpningsmarginalen. De slutgiltiga dumpningsmarginalerna uttryckta i procent av cif-priset vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Yieh United Steel Co. och Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Alla övriga företag	7,5

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(188) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin samt tillverkningen i unionen bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 246–248 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Fastställande av den relevanta unionsmarknaden**

(189) Den kinesiska exporterande tillverkaren FSS hävdade att unionsindustrins produktionsvolym berodde på den företagsinterna efterfrågan och inte på försäljningen på den öppna marknaden som endast utgjorde en bråkdel av den totala produktionen. Detta framgår av det faktum att unionsindustrins produktionsvolym ökade från 2016 till 2017 trots att försäljningen på den öppna marknaden minskade med 94 000 ton.

(190) När det gäller förhållandet mellan den fria och den företagsinterna marknaden hävdade den kinesiska exporterande tillverkaren STSS att marknadsandelen för unionsindustrin inom ramen för bedömningen av marknadsandelar var 62 % på den fria marknaden men att detta segment endast stod för omkring 22 % av den totala unionsmarknaden. På de återstående 78 % av marknaden som var företagsinterna hade unionsindustrin en marknadsandel på 100 %. Detta skulle för övrigt enligt STSS ses i samband med den enda marknadsandelen som däremot ökade, nämligen Indonesiens.

(191) Dessa påståenden måste avvisas. Enligt skälen 251 och 252 i förordningen om provisorisk tull konkurrerar endast vertikalt integrerade tillverkare direkt med sin import, till exempel de unionstillverkare som ingår i urvalet. Det är därför kommissionens fasta praxis att inte beakta företagsintern produktion och försäljning inom vissa skadeindikatorer för sådana fall eftersom den företagsinterna marknaden är avskärmad från import. Eftersom produkter för både den företagsinterna och den fria marknaden tillverkas på samma produktionslinjer bör analysen av produktionen och produktionskapaciteten även omfatta produkter avsedda för den företagsinterna marknaden. I en kapitalintensiv sektor som stål bör kapacitetsutnyttjandegraden vara så hög som möjligt för att späda ut fasta kostnader och hålla tillverkningskostnaderna så låga som möjligt. Dessutom bör de enskilda exporterande ländernas utveckling av marknadsandelar inte betraktas isolerat eftersom villkoren för en sammantagen bedömning av importen från alla berörda länder i den nuvarande undersökningen är uppfyllda (se avsnitt 4.4).

(192) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende bestämningen av den relevanta unionsmarknaden bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 249–255 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Förbrukning i unionen**

(193) I avsaknad av synpunkter på förbrukningen i unionen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 256–262 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 **Import från de berörda länderna**

(194) Den kinesiska exporterande tillverkaren FSS hävdade att den sammantagna bedömningen av importen från Kina, Indonesien och Taiwan var inkonsekvent. Eftersom den nuvarande antidumpningsundersökningen genomfördes samtidigt som en separat antisubventionsundersökning avseende samma produkt också pågick bör bedömningen av skada vara densamma i båda fallen. Taiwan var dock inte något av de länder som berördes av den separata antisubventionsundersökningen. Därför skulle alla eventuella sammantagna bedömningar i den nuvarande antidumpningsundersökningen, som inkluderar importen från Taiwan, stå i strid med en sammantagen bedömning i antisubventionsundersökningen där den sammantagna bedömningen skulle omfatta importen från Kina och Indonesien, men inte importen från Taiwan. Dessutom hävdade FSS att det inte var berättigat att göra en sammantagen bedömning av importen från Kina och Indonesien. Importen från Kina minskade och importen från Indonesien ökade vilket påstods visa att importen från Kina inte konkurrerade med importen från Indonesien. Under 2017 när den kinesiska importen var den högsta i volym med en marknadsandel på 21 % och importen från Indonesien var frånvarande från marknaden hade unionsindustrin sitt bästa år vilket framgår av uppgifterna om försäljning och lönsamhet. Dessa påståenden måste avvisas.

(195) För det första är det ingen inkonsekvens i det faktum att importen från tre länder, dvs. Kina, Indonesien och Taiwan, bedöms sammantaget medan importen från endast två av dessa länder, nämligen Kina och Indonesien, bedöms sammantaget i den särskilda antisubventionsundersökningen. Varje fall bedöms utifrån sina egna förutsättningar. I båda fallen uppfylls de rättsliga villkoren för en sammantagen bedömning av importen.

(196) För det andra erinras det om att importen från vart och ett av de tre länderna ökade under skadeundersökningsperioden när det gäller kommissionens beslut att bedöma importen från de berörda länderna sammantaget i den pågående antidumpningsundersökningen. Av de skäl som anges i skäl 269 i förordningen om preliminär tull är villkoren för en sammantagen bedömning enligt artikel 3.4 i grundförordningen uppfyllda även om importen från Kina utvecklades på ett annat sätt under skadeundersökningsperioden än utvecklingen av importen från Indonesien.

(197) Den kinesiska exporterande tillverkaren (STSS) hävdade att en sammantagen bedömning av importen från Kina, Indonesien och Taiwan inte var berättigad eftersom olika konkurrensvillkor råder mellan Kina och Taiwan å ena sidan och Indonesien å andra sidan. Indonesien har direkt tillgång till nickel som är en av de viktigaste råvaror som behövs för att tillverka rostfritt stål och därför var Kina och Taiwan tvungna att förlita sig på import som var mindre tillgänglig än tidigare på grund av ett indonesiskt exportförbud. Detta påstående måste avvisas. En liknande tillgång till råvaror ingår inte i villkoren för en sammantagen bedömning i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Om exportörer i olika länder kan ställas inför olika villkor för inköp av insatsvaror (som råvaror eller arbetskraft) kan de fortfarande konkurrera med varandra om samma försäljningsmål på produktionssidan. Det är fallet här och detta illustreras av det faktum att en viktig samarbetande användare i det aktuella fallet importerade betydande volymer från Kina, Indonesien och Taiwan.

(198) Den exporterande tillverkaren STSS hävdade vidare att både priserna på unionsindustrins försäljning och volymerna av kinesisk import ökade samtidigt, dvs. år 2017. Det fanns inte heller något samband mellan den kinesiska importen och unionsindustrins försäljningsvolymer. Den lilla ökningen av den kinesiska importen under skadeundersökningsperioden (+ 28 000 ton) kunde matematiskt sett inte ha orsakat den mer än fyra gånger större nedgången i unionstillverkarnas försäljning på den öppna marknaden (– 116 000 ton). Under undersökningsperioden stod dessutom den kinesiska importen för endast 4,6 % av den totala förbrukningen i unionen.

(199) Dessa påståenden avvisades. Enligt vad som anges i skälen 263–270 i förordningen om preliminär tull bör importen från Kina inte bedömas separat utan sammantaget med import från Indonesien och Taiwan. Den sammantagna importen från de berörda länderna ökade under skadeundersökningsperioden med 147 000 ton vilket tydligt överstiger unionsindustrins förlust med 116 000 ton under samma period. Den kinesiska importens marknadsandel under undersökningsperioden uppgick på grund av den skadevållande dumpningen till 18,3 %, dvs. inte 4,6 %, vilket är den kinesiska marknadsandelen om volymen på den företagsinterna marknaden skulle ha lagts till unionsmarknaden för denna undersökning.

(200) Eftersom inga ytterligare synpunkter har inkommit beträffande importen från de berörda länderna bekräftade kommissionen alla andra slutsatser som anges i skälen 263–270 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna*

(201) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande volym och marknadsandel för importerade produkter från de berörda länderna bekräftade kommissionen alla slutsatserna i skälen 271–277 i förordningen om preliminär tull.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna anmärkningar*

(202) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 278–282 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

(203) Enligt tabell 7 i förordningen om provisorisk tull hävdade Indiens myndigheter att unionsindustrins ökade produktionskapacitet visade att industrin var i utmärkt form. Samma påstående upprepades efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att produktionskapaciteten ökade med 1 % under skadeundersökningsperioden vilket stöder slutsatsen att produktionskapaciteten var praktiskt taget stabil under skadeundersökningsperioden (skäl 284 i förordningen om provisorisk tull). Påståendet ansågs därför vara ogrundat.

(204) Med hänvisning till tabell 8 i förordningen om provisorisk tull pekade STSS på nedgången i företagsintern användning och försäljningsvolymer för unionstillverkarna mellan 2018 och undersökningsperioden vilket berodde på nedgången på den oproportionerligt stora företagsinterna marknaden. Detta påstående avvisades. Kommissionen noterade att det inte finns något samband mellan volymökningen på den fria och den företagsinterna marknaden, i synnerhet eftersom unionsindustrin under skadeundersökningsperioden arbetade med en outnyttjad produktionskapacitet på mer än 30 %. Dessutom förefaller NSS påstående faktamässigt bristfälligt på grund av att utvecklingen på den företagsinterna marknaden var stabil under skadeundersökningsperioden (tabell 9 och skälen 290–292 i förordningen om provisorisk tull) medan unionsindustrin förlorade betydande marknadsandelar (9,3 procentenheter) på den fria marknaden under samma period.

(205) De indiska myndigheterna noterade att den minskade produktiviteten berodde på ökad sysselsättning med hänvisning till tabell 10 i förordningen om provisorisk tull. Samma påstående upprepades efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Det går emellertid inte att sluta sig till att en sådan produktivitetsminskning var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit även om den endast berodde på en svag ökning av sysselsättningen med 4 % under skadeundersökningsperioden. De materiella skador som leds visas av andra indikatorer som anges i skälen 307–310 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen erinrade om att enligt artikel 3.5 i grundförordningen kan ingen eller flera av dessa faktorer vara ovillkorligen avgörande.

(206) Indiens myndigheter hävdade med hänvisning till tabell 14 i förordningen om provisorisk tull att unionstillverkarnas ”företagsinterna försäljning” inte hade någon inverkan på lönsamhetsbedömningen. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Detta påstående avvisades. Kommissionen erinrade om att i linje med konsekvent rättspraxis är de senare uteslutna från undersökningen när en industri ägnar sig åt produktion för företagsintern försäljning och produktion för företagsintern användning vid bedömning av flera skadefaktorer. Detta förklaras i detalj i skälen 254 och 255 i förordningen om provisorisk tull.

(207) De indiska myndigheterna hävdade vidare att unionsindustrins andel av den fria marknaden var för liten (20 % av den totala försäljningen i unionen) jämfört med den företagsinterna förbrukningen för att påverka unionsindustrins allmänna situation och att det därför inte förelåg någon skada. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Som redan nämnts i skäl 191 erinrade kommissionen om att i linje med sin konsekventa praxis där en industri ägnar sig lika mycket åt försäljning på den öppna marknaden som företagsintern användning är den senare utesluten från undersökningen vid bedömning av de flesta av skadefaktorerna. När det gäller följande ekonomiska indikatorer för unionsindustrin konstaterades att en meningsfull analys och utvärdering måste vara inriktad på situationen på den öppna marknaden: försäljningsvolym och försäljningspriser på unionsmarknaden, marknadsandel och lönsamhet. I de fall där det var möjligt och berättigat jämfördes undersökningsresultaten sedan med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att ge en fullständig bild av unionsindustrins situation.

(208) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende de makroekonomiska indikatorerna bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 283–296 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

(209) Den kinesiska exporterande tillverkaren FSS hävdade att kommissionen grundade sin slutsats på en genomgående analys utan att bedöma den positiva utvecklingen av unionsindustrins situation när det gäller försäljningspriserna fram till 2018, dvs. under den största delen av skadeundersökningsperioden, och genom att bortse från att nedgången i försäljningen inträffade när unionsindustrin var i den mest lönsamma situationen. Enligt FSS kan kommissionen inte grunda detta företags skaderesultat på unionsindustrins minskade försäljningspriser med 4 % mellan 2018 och undersökningsperioden jämfört med de minskade kostnaderna med 2 % under samma period. Med andra ord kan fastställandet av väsentlig skada inte bibehållas på nettoprisfallet på 2 % under en isolerad period (undersökningsperioden). Dessutom hävdade FSS att unionsindustrin från och med 2018 till undersökningsperioden sålde med råge utöver produktionskostnaden. Detta påstående måste avvisas. Kommissionen höll med om att priserna och kostnaderna utvecklades parallellt från 2016 till 2018 vilket framgår av en ökning med 22 % vardera men detta gällde inte mellan 2018 och undersökningsperioden då priserna sjönk med 5 procentenheter men kostnaderna endast med 2 procentenheter. Marknaden för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål är mycket priskänslig och unionsindustrin hade på grund av den ytterligare kraftiga ökningen av dumpad lågprisimport inget annat val än att inte fullt ut ta hänsyn till de ökade kostnaderna när den fastställde sina försäljningspriser. Detta ledde till en kraftig försämring av dess finansiella indikatorer inklusive en minskning av vinsten från 5,1 % till 3,5 % vilket framgår av tabell 14 i förordningen om provisorisk tull.

(210) Den kinesiska exporterande tillverkaren FSS hävdade att unionsindustrins tillverkningskostnader hade den största ökningen mellan 2016 och 2017. Under samma period ökade importvolymen från de berörda länderna och prisskillnaden mellan denna import och unionsindustrins försäljning var cirka 200 euro per ton vilket den var under undersökningsperioden. Mellan 2016 och 2017 kunde unionsindustrin ändå höja sina försäljningspriser med 19 % och föra över hela kostnadsökningen på sina kunder. Detta påstående avvisades. Mellan 2016 och 2017 höjde inte bara unionstillverkarna utan även tillverkarna i exportländerna sina priser märkbart med 21 % eller 316 euro per ton (se tabell 6 i förordningen om provisorisk tull). Detta visar att i en marknadsmiljö som kännetecknas av åtminstone stabil efterfrågan kunde unionstillverkarna endast delvis dra nytta av denna utveckling eftersom de redan var under press av import från de berörda länderna som underskred unionsindustrins försäljningspriser. På grund av detta tryck och för att hålla lönsamheten uppe förlorade unionsindustrin en betydande marknadsandel till importen från de berörda länderna mellan 2016 och 2017.

(211) De kinesiska exporterande tillverkarna FSS och STSS hävdade att unionsindustrins investeringar under undersökningsperioden var betydligt lägre än under 2016 men att investeringarna var 57 % högre än under 2016. Denna punkt behandlades redan i skäl 306 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen erinrade om att de ökade investeringsnivåerna inte ledde till motsvarande kapacitetsökningar (se tabell 7 i förordningen om provisorisk tull). Investeringarna syftade således endast till att upprätthålla den befintliga kapaciteten och ersätta nödvändiga produktionstillgångar.

(212) Med hänvisning till tabell 11 i förordningen om provisorisk tull hävdade STSS att den obetydliga minskningen av unionstillverkarnas försäljningspriser mellan 2018 och undersökningsperioden skulle behöva ses i kombination med en kraftig ökning av lågprisimport från Indonesien. Kommissionen erinrade om att villkoren för en sammantagen bedömning av importen från samtliga tre berörda länder var uppfyllda och att import från ett land inte kan betraktas isolerat från import från de andra berörda länderna.

(213) Med hänvisning till tabell 13 i förordningen om provisorisk tull hävdade Indiens myndigheter att lagerminskningen mellan 2018 och undersökningsperioden visade att unionsindustrins försäljningsresultat var positivt. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Detta påstående avvisades. Försäljningen på den öppna marknaden i unionen minskade med 13 % under skadeundersökningsperioden vilket framgår av tabell 8 i förordningen om provisorisk tull. Den obetydliga minskningen av lagret under denna period var enligt Indonesien inte representativ och kan inte påverka den observerade försäljningstrenden.

(214) De indiska myndigheterna hävdade med hänvisning till tabell 14 i förordningen om provisorisk tull att den skada som unionsindustrin lidit berodde på en hög investeringsnivå 2017 som utgjorde en ekonomisk börda under perioden därefter, dvs. under 2018 och undersökningsperioden. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Detta påstående avvisades. Investeringar finansieras vanligen genom behållningen av likvida medel eller lån. När det gäller kostnader och effekter på vinsten skrivs sådana investeringar av under en

längre period på minst fem år. Som en följd av detta kan den vinstminskning på mer än 50 miljoner euro, som observerades mellan 2017 och 2018, eller den på mer än 80 miljoner euro, som inträffade mellan 2017 och slutet av undersökningsperioden, inte hänföras till de investeringar som gjordes 2017 som sammanlagt uppgick till 48 miljoner euro men som skrevs av under minst fem år.

(215) Den kinesiska exporterande tillverkaren STSS hävdade att ett kapacitetsutnyttjande på ca 70 % inte var ett tecken på skada eftersom detta motsvarade ungefär den totala genomsnittliga kapacitet som fastställts för alla stålkategorier i skyddsåtgärdsundersökningen beträffande stål. Detta påstående avvisades. För det första påpekade kommissionen att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande minskade från 69 % till 66 % under skadeundersökningsperioden. För det andra omfattas antidumpnings- och skyddsåtgärdsundersökningar av olika rättsliga ramar. Eventuella synpunkter eller slutsatser i en skyddsåtgärdsundersökning kan därför inte införlivas i en antidumpningsundersökning. Kommissionen måste bedöma alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden av betydelse för industrins situation i enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen och även om varken en enskild faktor eller flera faktorer nödvändigtvis behöver vara avgörande pekar utvecklingen och nivån på kapacitetsutnyttjandet i den aktuella undersökningen på att den dumpade importen vållat skada.

(216) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende de mikroekonomiska indikatorerna bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 297–306 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.4 *Slutsats beträffande skada*

(217) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende slutsatsen om skada bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 307–310 i förordningen om provisorisk tull.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(218) Med anledning av den påstående som nämns i skäl 189 hävdade den exporterande tillverkaren FSS att unionsindustrins minskade försäljning (–94 000 ton) och marknadsandel (–7,3 %) var mest uttalad 2017. Unionsindustrin skadades emellertid inte under det året utan gjorde exceptionella vinster. Enligt FSS var det på grund av unionsindustrins frivilliga återtagande av försäljning från unionens öppna marknad (som berodde på ökat fokus på efterföljande marknadsled) som den berörda importen ökade. Detta påstående avvisades. Det går inte att hävda att unionsindustrin utsattes för påtryckning att undanhålla försäljningen från den fria marknaden. Unionsindustrin hade däremot hela tiden tillräcklig outnyttjad kapacitet för att sälja större kvantiteter på den öppna marknaden än vad den faktiskt gjorde (se skälen 283–285 och tabell 7 i förordningen om provisorisk tull).

(219) Med hänvisning till tabell 7 i förordningen om provisorisk tull hävdade Indiens myndigheter att ökningen av importen från de berörda länderna inte hade någon betydande inverkan på unionsindustrins produktion eftersom den endast minskade med 3 % under skadeundersökningsperioden. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att en minskning på 3 % inte är obetydlig även om andra skadefaktorer uppvisade en ännu sämre utveckling under skadeundersökningsperioden och hänvisar i detta avseende till skälen 307–311 i förordningen om provisorisk tull.

(220) Med hänvisning till tabell 8 i förordningen om provisorisk tull hävdade Indiens myndigheter att unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden stabiliserades efter 2017 och ökade från 2018 till undersökningsperioden vilket skulle visa att importen av den undersökta produkten inte hade någon inverkan på unionsindustrins försäljning. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att unionsindustrins marknadsandel minskade från 71,2 % till 63,9 % mellan 2016 och 2017 samt att minskningen mellan 2017 och undersökningsperioden från 63,9 % till 61,9 % var mindre uttalad. Även om den totala minskningen verkligen var större under den första delen av skadeundersökningsperioden går det inte att hävda att unionsindustrins marknadsandel återgick till en sund nivå eftersom det totalt sett var en minskning från 71,2 % till 61,9 %. Påstående avvisades därför.

(221) De kinesiska exporterande tillverkarna FSS och STSS hävdade att importen från Kina inte vållade unionstillverkarna skada men importen från Indonesien gjorde detta. De hävdade att unionstillverkarnas vinster inte påverkades av den kinesiska importen eftersom vinsten föll från 10,2 % till 5,1 % mellan 2017 och 2018 vilket sammanföll med den plötsliga ökningen av importen från Indonesien medan den kinesiska importen minskade. Dessa påståenden avvisades. Enligt skälen 263–270 i förordningen om preliminär tull uppfylldes villkoren för en sammantagen bedömning. Importen från Kina kan därför inte betraktas separat från importen från Indonesien eller Taiwan.

(222) Eftersom inga andra synpunkter inkommit avseende slutsatsen om skada som orsakats av importen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 312 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

(223) Med hänvisning till tabell 11 i förordningen om provisorisk tull hävdade STSS att unionsindustrins tillverkningskostnader ökade med 20 % under den aktuella perioden och hävdade att denna ökning var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit. Detta påstående avvisades. I skäl 319 i förordningen om provisorisk tull gavs förklaringen att unionsindustrin vid något tillfälle inte längre kunde föra över den globala ökningen av råvarukostnaderna till sina försäljningspriser på grund av det pristryck som blev följden av den dumpade importen. Den vållade skadan var därför inte ökningen av tillverkningskostnaden som sådan utan oförmågan att överföra kostnaden på grund av den dumpade importen.

(224) Indiens myndigheter hävdade att utvecklingen av den företagsinterna marknaden vållade skada och inte utgjorde en utveckling av den fria marknaden. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Detta påstående avvisades. Utvecklingen av den företagsinterna marknaden minskade inte orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit. Försäljningen på den öppna marknaden minskade med 13 % (– 150 000 ton) under skadeundersökningsperioden medan den företagsinterna förbrukningen var relativt stabil (–20 000 ton).

(225) Indiens myndigheter hävdade vidare att kommissionen inte tog upp unionsindustrins försäljningspriser på den inre marknaden eftersom unionsindustrin skulle ha orsakat skadan. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Detta påstående avvisades. Kommissionen har fastställt att den interna försäljningen inte har skett på marknadsmässiga villkor och att den därför inte har beaktats i syfte att bedöma skadan.

(226) Den exporterande tillverkaren STSS hävdade att det efter införandet av antidumpningstullar sannolikt kommer att uppstå olika importkällor, t.ex. Sydkorea. Eftersom de genomsnittliga importpriserna från Sydkorea konstant har varit betydligt lägre än priserna från Kina skulle unionstillverkarna i ännu högre grad ha lidit skada av denna import snarare än av importen från Kina. Detta påstående avvisades. För det första finns det inte tillräckliga bevis för skadevållande dumpning när det gäller denna import som skiljer sig från importen från Kina vilket denna undersökning har visat. För det andra underskred den kinesiska importen hela tiden unionsindustrins försäljning även om de genomsnittliga importpriserna för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Kina var högre än priserna från Sydkorea under hela skadeundersökningsperioden. Dessa beräkningar av prisunderskridande som inte har bestridits av någon berörd part har gjorts genom att jämföra liknande produkttyper som inte kan göras på grundval av de statistiska uppgifterna från Eurostat och de sydkoreanska priser som det hänvisas till är Eurostats priser. För det tredje orsakades skadan också av den kinesiska importen till följd av importvolymen som ökade med 14 % under skadeundersökningsperioden medan importvolymen från Sydkorea minskade med 49 % under samma period. Dessutom var importvolymen från Kina omkring tre gånger högre 2016 och omkring sju gånger högre under undersökningsperioden jämfört med importvolymen från Sydkorea.

(227) Den exporterande tillverkaren STSS upprepade påståendet att överkapacitet i unionen orsakade skada för unionsindustrin. Detta påstående avvisades på de grunder som anges i skäl 322 i förordningen om provisorisk tull.

(228) Eftersom inga andra synpunkter inkommit avseende slutsatsen om skada som orsakats av andra faktorer än importen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 319–325 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.1 *Slutsats*

(229) På grundval av ovanstående och i avsaknad av ytterligare synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de andra faktorer som undersökts varken i det preliminära skedet eller i det slutgiltiga skedet kunde ha haft någon betydande inverkan på den skadevållande situation som unionsindustrin befinner sig i. Därmed kunde ingen av faktorerna varken enskilt eller kollektivt ha mildrat orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit i en sådan omfattning att detta samband inte längre skulle vara verkligt och betydande vilket bekräftar slutsatsen i skäl 326–327 i förordningen om provisorisk tull.

6. ÅTGÄRDSNIVÅ

6.1 **Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin med avseende på Taiwan**

(230) Den kinesiska exportören FSS hävdade att det målpris som beräknats för att bedöma marginalerna för målprisunderskridande hade blåsts upp genom subventioner som unionstillverkarna mottog. Mot bakgrund av de mottagna subventionerna fanns det ingen anledning att lägga till ett belopp för framtida efterlevnadskostnader. På samma sätt bör utgifter för forskning och utveckling samt arbetskostnader minskas till omfattningen av de subventioner som erhållits under undersökningsperioden. Annars skulle företagen i urvalet få dubbla fördelar.

(231) Detta påstående avvisades. För det första underbyggdes det inte med tillräcklig bevisning. För det andra sker ingen dubbelräkning på grund av att den verifierade kostnaden för produktionsdata för unionsindustrin redan tar hänsyn till eventuella subventioner som mottagits av unionstillverkarna och till deras nuvarande efterlevnadskostnader medan ett tillägg endast gäller framtida efterlevandskostnader som kommer att uppstå under en annan tidsperiod i den mening som avses i artikel 7.2d i grundförordningen. I enlighet med detta har kommissionen vid behov dragit av de löpande kostnader som redan beaktats för att komma fram till den framtida kostnaden.

(232) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och återigen efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte flera parter tillämpningen av ett vinstmål på 8,7 % vilket var unionsindustrins genomsnittliga vinstmarginaler under 2016 (7,2 %) och 2017 (10,2 %). Parterna hävdade i synnerhet att kommissionen hade förklarat att år 2017 var ett exceptionellt år för unionsindustrin och att lönsamhet under detta år därför sannolikt skulle påverkas. Samma sak hade också angetts i förordningen om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder för stålprodukter. Dessutom var marknadsandelen för importen från de berörda länderna 2017 redan 25 % medan marknadsandelen för denna import 2016 var betydligt lägre än 2017 (18,3 %). Kommissionen bör därför endast använda en vinstmarginal på 6 % eller den vinstmarginal som uppnåddes under 2016 i stället. Eurofer angav däremot att unionsindustrin förlorade betydande marknadsandelar under 2017 (7,3 procentenheter) jämfört med 2016 på grund av den ökade importen och på grund av att lönsamheten på 10,2 % under det året därför inte var exceptionellt hög utan borde användas som målvinst.

(233) Kommissionen bekräftade att användningen av ett vinstmål på 8,7 % är motiverad av de orsaker som anges i skäl 331 i förordningen om provisorisk tull. Enligt artikel 7.2c i grundförordningen ska det vinstmål som används fastställas med beaktande av faktorer såsom lönsamhetsnivån före ökningen av importer från de berörda länderna, nödvändig lönsamhetsnivå för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna, forskning och utveckling (FoU) samt innovation och förväntad lönsamhetsnivå under normala konkurrensförhållanden. Även om importen från Kina och Taiwan redan var uppenbart närvarande låg importen från Indonesien år 2017 fortfarande på en mycket låg nivå ([22]) och vinsten år 2017 återspeglar således lönsamhetsnivån före ökningen av importen från alla berörda länder. Dessutom var den sammanlagda marknadsandelen för importen från de berörda länderna 2017 på 25 % vilket redan det är betydande och den vinstmarginal som unionsindustrin uppnådde under det året skulle därför sannolikt vara låg vilket skulle kunna göra det till ett olämpligt år för att fastställa ett lämpligt vinstmål. Såsom

([22]) Indonesien hade en marknadsandel på 0,0014 % 2017 men en marknadsandel på 3,7 % 2018.

förklaras i skäl 331 i förordningen om preliminär tull var 2017 ett exceptionellt år och även om unionsindustrins vinstmarginal låg på en låg nivå var den fortfarande tillräckligt hög även om den härrör från ett år som inte helt återspeglar normala konkurrensförhållanden. Kommissionen bekräftade därför att inklusive 2017 i ekvationen och fastställandet av målvinsten på grundval av ett genomsnitt av vinsten under 2016 och 2017 fullt ut uppfyller kraven i artikel 7.2c i grundförordningen.

(234) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia att kommissionen borde ha fastställt målpriset för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål baserat på en lägre målvinst som återspeglar de specifika egenskaperna för halvfabrikatet varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till skillnad från bearbetade kallvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål.

(235) Detta påstående avvisades. Enligt skäl 30 och skäl 46 i förordningen om provisorisk tull har varm-och kallvalsade rullar samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och båda anses därför vara berörda. Den målvinst som kommissionen använder grundas därför på uppgifter om vinst för båda och återspeglar således de särskilda egenskaperna för halvfabrikatet varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till skillnad från bearbetade kallvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål.

(236) Eurofer hävdade att de skademarginaler som fastställdes i förordningen om provisorisk tull underskattades. Eurofer lade specifikt fram nya bevis som bör motivera en ökning av justeringarna enligt artiklarna 7.2c och 7.2d i grundförordningen med hänvisning till skälen 332 och 333 i förordningen om provisorisk tull. Dessa påståenden godtogs delvis. Till följd av detta korrigerades justeringarna uppåt när det gäller uteblivna investeringar (artikel 7.2c) för en unionstillverkare och även när det gäller framtida efterlevnadskostnader (artikel 7.2d) för två unionstillverkare. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepades två påståenden om en av tillverkarna i urvalet men inga ytterligare justeringar kunde godtas.

(237) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Eurofer sin påstående om att de justeringar av unionsindustrins målpris som kommissionen gjort enligt artiklarna 7.2c och 7.2d i grundförordningen var otillräckliga. Kommissionen anser att den bör förbli flexibel och ge företagen möjlighet att lägga fram ytterligare bevis till stöd för sina påståenden även efter kontroller på plats när sådan information inte längre kan kontrolleras.

(238) Detta påstående avvisades. De flesta av dessa påståenden (utom de påståenden som konstaterades vara berättigade och delvis godkända för vilka en justering beviljades vilket förklaras i skäl 236) togs inte upp för första gången förrän efter det preliminära utlämnandet av uppgifter eftersom de tillverkare som ingick i urvalet inte hade svarat på de relevanta frågorna i frågeformuläret eller tagit upp sådana påståenden under kontrollbesök på plats och det fanns inga objektiva skäl till att denna information inte kunde lämnas in i tid. Kommissionen ansåg därför att det var omotiverat att de tillverkare som ingick i urvalet lämnade in uppgifter väldigt sent som i många fall innehöll helt nya siffror och påståenden som var omöjliga att kontrollera i detta skede av undersökningen.

(239) När det gäller justeringar enligt artikel 7.2d i grundförordningen om framtida sociala och miljörelaterade kostnader anklagade Eurofer kommissionen för att anta ett diskriminerande tillvägagångssätt gentemot unionsindustrin eftersom kommissionen vägrade att extrapolera uppgifter från en tillverkare som ingick i urvalet och tillämpa dem på de två andra tillverkarna i urvalet medan kommissionen hade beräknat en individuell dumpningsmarginal för den kinesiska exporterande tillverkaren Zhenshi genom att använda uppgifter från andra exporterande tillverkare i Kina.

(240) Detta påstående avvisades. Eurofer hänvisar till två olika situationer – beräkningen av en exporterande tillverkares dumpningsmarginal inom ramen för artikel 18.3 och beräkningen av ett individuellt företagsspecifikt målpris – som därför inte är jämförbara. Enligt förklaringarna i skälen 87–92 gjordes beräkningen av Zhenshis normalvärde enligt artikel 18.3 i grundförordningen med hjälp av tillgängliga uppgifter men endast för vissa uppgifter medan det i fråga om unionstillverkarnas målpris inte fanns någon bristande samarbetsvilja och kommissionen hade alla fakta som låg till grund för sina slutsatser. De framtida miljöinvesteringar och driftskostnader som tas upp här var dessutom av företagsspecifik karaktär och gjorde således en extrapolering till de andra företagen i urvalet otillräckliga.

(241) Eurofer hävdade vidare att situationen för skadan ytterligare förvärrades efter den 30 juni 2019, dvs. efter undersökningsperiodens slut och att kommissionen borde ta hänsyn till denna försämring när den beslutade om nivån på de slutgiltiga åtgärderna. I detta avseende hänvisade Eurofer till artiklarna 14.5, 9.4 och 7.2c och 2d i grundförordningen. Kommissionen noterade att justeringar enligt artikel 7.2c och 2d beviljades enligt skäl 236 **Error! No bookmark name given.**ovan och skäl 330–334 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom registrerades import men villkoren för ett retroaktivt uttag var inte uppfyllda (se skälen 321–325). Kommissionen

fann också att ingen *ytterligare betydande ökning av importen som omfattas av undersökningen inträffar under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand* mot bakgrund av artikel 9.4 som om den följdes skulle ha krävt att den tillkommande skadan till följd av en sådan ökning av bestämningen av skademarginalen skulle återspeglas. Påståendet ansågs därför vara ogrundat.

(242) Mot bakgrund av ovanstående ändringar av beräkningarna av målprisunderskridandet och de ändringar av dumpningsmarginalerna som nämns i skälen 178 och 180 uppdateras tabellen i skäl 336 i förordningen om provisorisk tull enligt följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Målprisunderskridandemarginal (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. och Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Alla övriga företag	7,5	24,2

(243) Eftersom inga andra synpunkter inkommit avseende undersökningen av den marginal som är tillräcklig för att undanröja den skada som orsakats unionsindustrin av Taiwan bekräftade kommissionen sina slutsatser som anges i skälen 330–336 i förordningen om provisorisk tull.

6.2 **Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin med avseende på Indonesien och Kina**

6.2.1 *Målprisunderskridande och jämförelse mellan målprisunderskridandemarginal och dumpningsmarginal*

(244) Med hänvisning till tribunalens dom av den 10 april 2019 i mål T-301/16 Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia S.p.A. mot Europeiska kommissionen (nedan kallad *Jindal Saw*) ([23]) hävdade den kinesiska exportören FSS att jämförelsen mellan exportpriser och unionsindustrins försäljningspriser inte kunde ha gjorts i samma handelsled som unionstillverkare som vanligtvis säljer via dotterföretag (dvs. närstående företag). I detta avseende begärde FSS att ytterligare upplysningar skulle lämnas om beräkningen av skademarginalen. När det gäller detta påstående klargör kommissionen att endast unionstillverkarnas försäljning till icke-närstående företag beaktades vid beräkningen av prisunderskridandemarginalerna. När det gäller beräkningen av målprisunderskridandet har unionsindustrins försäljningspriser inte använts eftersom målpriserna baserades på tillverkningskostnaderna för tillverkarna i urvalet. Vidare finns det inga andra uppgifter i ärendet som pekar på behovet av att tillämpa någon justering för handelsled. Slutligen får kommissionen inte röja de underliggande uppgifter som erhållits från unionstillverkarna eftersom dessa uppgifter är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 i grundförordningen.

(245) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade STSS att kommissionen när den jämförde sina försäljningspriser med unionsindustrins försäljningspriser inte borde ha dragit av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för den närstående importören eftersom detta skulle stå i strid med *Jindal Saw* vilket bekräftades i tribunalens dom av den 2 april 2020 i mål T-383/17 Hansol Paper Co. Ltd mot Europeiska kommissionen (Hansol Paper) ([24]).

(246) Kommissionen avvisade detta påstående. Vad gäller de aspekter som beaktas i beräkningen av prisunderskridande (särskilt exportpriset) måste kommissionen fastställa den punkt där konkurrensen först äger rum (eller kan äga rum) med unionstillverkare på unionsmarknaden. Denna punkt motsvarar egentligen den första icke-närstående importörens inköpspris, eftersom det företaget i princip har valet att köpa antingen från unionsindustrin eller från utländska leverantörer.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=SV&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) I detta fall kan importpriset för en del av exportförsäljningen inte tas till det nominella värdet eftersom den exporterande tillverkaren och importören är varandra närstående. För att fastställa ett tillförlitligt importpris enligt armslängdsprincipen måste därför ett sådant pris konstrueras genom att använda den närstående importörens återförsäljningspris till den första oberoende kunden som utgångspunkt. För att genomföra denna rekonstruktion är reglerna för hur exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen relevanta och tillämpas genom analogi liksom de är relevanta för att fastställa exportpriset i dumpningshänseende. En analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen gör det möjligt att uppnå ett pris som är fullt jämförbart med det pris som används vid granskning av försäljning till icke-närstående kunder och som också kan jämföras med unionsindustrins försäljningspris.

(248) För att möjliggöra en rättvis jämförelse och komma fram till ett tillförlitligt pris är det därför motiverat att den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst dras av från återförsäljningspriset till icke-närstående kunder ([25]).

(249) Detta avdrag ska även tillämpas vid beräkningen av målprisunderskridandet. Unionsindustrins målpris baseras i själva verket på produktionskostnaden plus målvinsten utan att ta hänsyn till om den sedan säljs i unionen till närstående eller icke-närstående kunder och därför måste jämföras med cif-priset (i land) för exporten som per definition inte inbegriper de närstående importörernas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst för närstående importörer i unionen.

(250) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade FSS att eftersom 32 % av de exporterade volymerna utgjorde produktkontrollnummer som inte såldes av de unionstillverkare som ingick i urvalet och att de därför inte ingick i beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande skulle dessa beräkningar strida mot tribunalens dom av den 24 september 2019 i mål T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd mot Europeiska kommissionen (nedan kallat *Hubei Xinyegang*), punkt 74 ([26]). STSS framställde ett liknande påstående när det gäller 8 % av unionens försäljningsvolymer. Dessa påståenden upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(251) Kommissionen avvisade dessa påståenden. För det första har *Hubei Xinyegang* överklagat till domstolen. Slutsatserna i domen avseende den fråga som är föremål för påstående är således inte slutgiltiga. För det andra noterade kommissionen att de modeller som exporterades till unionen från de berörda länderna vid bedömningen av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande utgör referensen för jämförelse. Det ligger i sakens natur att exportförsäljningen från exporterande tillverkare med försäljning i unionsindustrin jämförs med att inte alla exporterade modeller såldes av unionsindustrin. I det aktuella fallet var matchningsnivån 84 % för alla undersökta kinesiska exporterande tillverkare och kommissionen ansåg denna nivå vara tillräcklig för att säkerställa en bred och rättvis jämförelse av de exporterade modellerna och de modeller som såldes av unionsindustrin. För det tredje kräver inte grundförordningen att kommissionen genomför prisanalysen för varje produkttyp separat. Det rättsliga kravet är tvärtom en bestämning på nivån för en likadan produkt. Slutligen drog kommissionen slutsatsen att alla produktkontrollnummer ingick i den berörda produkten och konkurrerade med varandra, åtminstone i viss utsträckning. Den procentuella andelen av exporten från de exporterande tillverkarna i urvalet som inte sålts av unionsindustrin utgör därför inte en separat kategori av den berörda produkten utan konkurrerar i sin helhet med de återstående kvaliteter som motsvarar en matchning.

(252) Med hänvisning till punkt 71 i *Hubei Xinyegang* konstaterade STSS att de försäljningsvolymer för unionsindustrin i urvalet som användes för beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande inte utgjorde unionsindustrins totala försäljning av den likadana produkten för de parter som ingick i urvalet. Företaget hävdade att detta inte skulle vara tillåtet enligt punkt 71 i den domen. Enligt skäl 250 är denna dom föremål för överklagande. Kommissionen noterade i sak att den inte kan lägga till en jämförelse mellan unionsindustrins försäljning av vissa produktkontrollnummer som de exporterande tillverkarna inte säljer. För att säkerställa en rättvis jämförelse har kommissionen jämfört med liknande modeller och således inte tagit hänsyn till de modeller som omfattas av produktdefinitionen och som säljs av unionsindustrin men som inte har exporterats av STSS. För det andra, vilket nämns i föregående skäl, kräver inte grundförordningen att kommissionen genomför prisanalysen för varje produkttyp separat. Det rättsliga kravet är tvärtom en bestämning på nivån för en likadan produkt. Produktkontrollnummer används visserligen som utgångspunkt för sådana bedömningar men detta innebär inte att de olika produktkontrollnumren inte konkurrerar sinsemellan. Det faktum att vissa produktkontrollnummer för

([25]) I alla händelser var den försäljning som STSS gjorde genom sin närstående importör mycket liten, vilket innebar att justeringen av exportpriset i enlighet med artikel 2.9 skulle få försumbar inverkan på prisunderskridandemarginalen.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

unionsindustrin inte jämfördes med importen till unionen från STSS innebär således inte att de inte drabbas av pristryck från denna import. För det tredje betonade kommissionen vidare att unionsindustrins försäljningsvolym för de matchande produktkontrollnummer som används i beräkningarna för STSS motsvarade ungefär två gånger den försäljningsvolym som STSS säljer på unionsmarknaden och därför i hög grad är representativ. Påståendet avvisades därför.

(253) Indiens myndigheter ifrågasatte om importpriserna och unionsindustrins försäljningspriser var jämförbara när det gäller produktmixen. Kommissionen klargjorde att beräkningarna av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande baserades på en jämförelse som beaktar produktkontrollnumren vilket säkerställer att endast liknande produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen jämförs med varandra. Importen från de berörda länderna konkurrerar med alla produkter som säljs av unionsindustrin och det finns inga belägg för att den mindre del av den totala importen som inte direkt kan jämföras med de produkttyper som säljs av unionstillverkarna i urvalet inte kan utöva något konkurrenstryck på unionsindustrin.

(254) Till följd av de ändringar av dumpningsmarginalerna som beskrivs i avsnitt 3 och ändringarna av marginalerna för målprisunderskridande, vilket förklaras i avsnitt 6.1, uppdateras tabellen i skäl 337 i förordningen om provisorisk tull enligt följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Målprisunderskridandemarginal (%)
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia TSI Stainless Steel	17,7	17,3
Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5
	Alla övriga företag	106,5	19

6.2.2 *Råvarurelaterade snedvridningar*

a) Indonesien

(255) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar i Indonesien och andelen snedvridet råmaterial av tillverkningskostnaderna för den undersökta produkten bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 342–346 i förordningen om provisorisk tull.

b) Kina

(256) Efter utlämnandet av de preliminära undersökningsresultaten lämnade två kinesiska exporterande tillverkare sina synpunkter när det gäller kommissionens tillämpning och resultat enligt artikel 7.2a i grundförordningen. Kommissionen godtog ett påstående och avvisade resten vilket förklaras i följande skäl. Dessutom korrigerade kommissionen ett skrivfel som rörde en kinesisk exporterande tillverkare vilket dock inte påverkade undersökningsresultaten ([27]).

(257) En kinesisk exporterande tillverkare hävdade att kommissionen när den jämförde prisskillnaden mellan referenspriset och det faktiska inköpspriset för den snedvridna råvaran för detta företag (enligt uppdraget i artikel 7.2a andra stycket) hade jämfört dessa priser med olika leveransvillkor vilket ledde till en artificiellt större skillnad mellan de två priserna.

([27]) Kommissionen redogjorde för detta skrivfel i det särskilda informationsdokumentet till den berörda exporterande tillverkaren.

(258) Kommissionen godtog detta påstående och ändrade beräkningen i enlighet med detta. Kommissionen lämnade en reviderad beräkning i det särskilda utlämnandet av uppgifter till det berörda företaget. Denna ändring ledde dock inte till någon ändring av konstaterandet att priset på råvaran var betydligt lägre än det icke snedvridna referenspriset.

(259) Två kinesiska exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte valde en lämplig nämnare när den beräknade vikten av en av råvarorna över dess totala tillverkningskostnad för att fastställa om tröskelvärdet på 17 % har uppnåtts. Dessa företag hävdade att kommissionen undantog kostnaderna för produktion från försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna och fick därför på ett konstgjort sätt upp vikten av denna råvara i förhållande till företagens tillverkningskostnader. Dessa företag hävdade att kommissionen i stället borde ha lagt till nämnaren för försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna.

(260) Kommissionen noterade att det är ostridigt att artikel 7.2a hänvisar till produktionskostnaden för den berörda produkten som det värde som ska användas vid beräkningen (nämnare). Kommissionen erinrade dessutom om att tillverkningskostnaden i grundförordningen inte inkluderar försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Detta bekräftas av ordalydelsen i artikel 2.3 i grundförordningen där det anges att ”normalvärdet för en likadan produkt ska beräknas på grundval av tillverkningskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader (...)”.

(261) Därför anser kommissionen att den nämnare som används vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 7.2a, dvs. tillverkningskostnaden, inte bör omfatta försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(262) För det andra ifrågasatte de två exporterande tillverkarna det faktum att kommissionen hade använt de icke snedvridna kostnaderna för en viss råvara som täljare (multiplicerat med den förbrukade kvantiteten) å ena sidan och den faktiska produktionskostnaden som nämnare å andra sidan. Dessa företag hävdade därför att denna metod snedvred beräkningen och begärde därför att kommissionen skulle ändra denna aspekt av beräkningen genom att jämföra icke snedvridna värden både som täljare och nämnare.

(263) I detta avseende konstaterade kommissionen att den relevanta bestämmelsens lydelse är tydlig: ”Vid tillämpningen av denna förordning ska en och samma råvara, oavsett om den är obearbetad eller bearbetad, inklusive energi, för vilken det finns en konstaterad snedvridning, stå för minst 17 % av tillverkningskostnaden för den berörda produkten. Vid denna beräkning ska ett icke snedvridet pris för råvaran som fastställts på representativa internationella marknader användas.”

(264) Kommissionen använder därför denna bestämmelse i grundförordningen på ett korrekt sätt genom att använda ett icke snedvridet värde för de aktuella råvarorna som täljare och företagens faktiska tillverkningskostnader som nämnare.

(265) De två kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet framförde ytterligare påståenden om tillämpningen av artikel 7.2a som rör företagsspecifika frågor. I enlighet med detta och för att bevara sekretessen för deras uppgifter har kommissionen tagit upp deras påståenden i detalj inom ramen för det enskilda utlämnandet av uppgifter. Dessa ytterligare synpunkter avvisades i vilket fall som helst.

(266) Slutligen bedömde kommissionen den specifika situationen för den kinesiska exporterande tillverkaren som på grund av bristande samarbetsvilja inte kunde kontrollera den relevanta information som krävs för en korrekt bedömning enligt artikel 7.2a ([28]). Mot denna bakgrund använde sig kommissionen av artikel 18 i grundförordningen. Kommissionen ansåg därför att undersökningsresultaten för de två kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, dvs. förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.2a som grundade sig på kontrollerade uppgifter, även bör tillämpas på detta företag.

(267) Eftersom det inte inkommit några ytterligare synpunkter på förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar i Kina och andelen snedvridet råmaterial av tillverkningskostnaderna för den undersökta produkten bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 347–350 i förordningen om provisorisk tull.

([28]) Kommissionen kunde inte kontrollera nödvändiga uppgifter för att utföra en korrekt analys. De okontrollerade uppgifterna omfattade bland annat tillverkningsomkostnader och därmed den totala produktionskostnaden.

6.2.3 *Unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen*

6.2.3.1 Outnyttjad kapacitet i exportlandet

(268) I avsaknad av synpunkter när det gäller förekomsten av reservkapacitet i Kina och i Indonesien bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 352 och 353 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.3.2 Konkurrens om råvaror

(269) I avsaknad av synpunkter på konkurrensen när det gäller råmaterial bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 354–357 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.3.3 Effekter på leveranskedjorna för unionsföretag

(270) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Eurofer att kommissionen hade underlåtit att lämna en sammanhängande förklaring till sin slutsats eftersom den hade genomfört testet ”Effekter på leveranskedjorna för unionsföretag” under rubriken ”Användarintresse för användartestet” vilket innebar att kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning. Eurofer hävdade vidare att kommissionen sammanblandade två olika prövningar av unionens intresse, nämligen prövningen av unionens intresse enligt artikel 7.2b och prövningen enligt artikel 21 i grundförordningen. Eurofer upprepade detta påstående efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och hävdade att kommissionen felaktigt genomförde prövningen av unionens intresse i artikel 21 före prövningen enligt artikel 7.2b.

(271) Dessa påståenden befanns vara ogrundade. I artikel 7.2b i grundförordningen föreskrivs följande: ”*Om kommissionen, på grundval av samtliga lämnade uppgifter, med säkerhet kan slå fast att det är i unionens intresse att bestämma omfattningen av de provisoriska tullarna i enlighet med punkt 2a i denna artikel, ska punkt 2 i denna artikel inte tillämpas. Kommissionen ska aktivt inhämta information från berörda parter för att avgöra om punkt 2 eller 2a i denna artikel ska tillämpas. I detta avseende ska kommissionen undersöka all relevant information, däribland outnyttjad kapacitet i exportlandet, konkurrens om råvaror och effekter på leveranskedjorna för unionsföretag. Vid avsaknad av samarbete får kommissionen slå fast att det är i unionens intresse att tillämpa punkt 2a i denna artikel. När prövningen av unionens intresse utförs i enlighet med artikel 21 ska särskild uppmärksamhet ägnas åt denna fråga*”.

(272) Den sista meningen i denna bestämmelse innehåller en särskild hänvisning till artikel 21 i grundförordningen. Enligt den bedömning av unionens intresse som gjordes i förordningen om provisorisk tull i enlighet med artikel 21 i grundförordningen fastställdes det att den huvudsakliga effekten på leveranskedjorna skulle bli kännbar för användarna. Enligt vad som anges i skäl 358 i förordningen om provisorisk tull bedömdes den eventuella inverkan på leverantörskedjor för unionsföretag som anges i artikel 7.2b i grundförordningen inom ramen för prövningen av unionens intresse i enlighet med artikel 21 i grundförordningen, med tanke på den stora skillnaden mellan dumpnings- och skademarginalerna för de exporterande länderna. Kommissionen har i vilket fall som helst inte blandat ihop de båda prövningarna. Analysen av effekterna på leveranskedjorna enligt 7.2b i grundförordningen tar snarare hänsyn till den information som lämnas av användare som också normalt används inom ramen för unionens intresse enligt artikel 21 i grundförordningen. Kommissionen avvisade därför de synpunkter som lämnats av Eurofer och bekräftade att de olika prövningarna av unionens intresse tillämpats korrekt enligt både artikel 7.2b och artikel 21 i grundförordningen.

(273) När det gäller innehållet hävdade Eurofer att den berörda användaren på vilken analysen byggdes skulle kunna ersätta importen från Kina genom import från många andra källor inklusive från Indonesien och Taiwan om tullen på kinesisk import på dumpningsnivå skulle vara oöverkomlig.

(274) Kommissionen bedömde detta påstående och fann att denna användare till sitt nominella värde faktiskt kunde ersätta sin import från Kina med inköp från [1–2] ([29]) unionstillverkare. Andra unionstillverkare hade också betydande outnyttjad kapacitet men de hade knappt levererat till den berörda användaren under skadeundersökningsperioden. På grundval av importflödet under skadeundersökningsperioden kan det också finnas möjligheter till inköp i andra tredjeländer, i synnerhet Sydkorea och Sydafrika. På grundval av detta var de potentiella importvolymerna från dessa länder dock begränsade och för närvarande begränsas åtminstone importen från Sydkorea av de gällande skyddsåtgärderna ([30]). När det gäller import från Indonesien och Taiwan noterade kommissionen att den viktiga användaren faktiskt köpte inte bara från Kina utan även från Indonesien. Detta innebär emellertid inte att en övergång från en källa till en annan är enkel och okomplicerad. Kommissionen noterade att den berörda produkten består av många olika produktkontrollnummer. Behovet för denna användare att omorganisera värdekedjorna för

([29]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([30]) Sydafrika undantogs från stålskyddets tillämpningsområde från och med den 15 november 2018 enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1712 av den 13 november 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2018/1013 om införande av provisoriska skyddsåtgärder vad gäller import av vissa stålprodukter (EUT L 286, 14.11.2018, s. 17).

att avvärja påverkan av dessa åtgärder baserat på skademarginalen och med hänsyn till dessa åtgärders lönsamhet ansåg kommissionen dessutom att det inte var berättigat att utsätta denna användare för ytterligare osäkerhet genom att införa åtgärder på nivån för dumpningsmarginalerna. Den berörda användaren kommer därför sannolikt att kunna diversifiera sin anskaffning och anpassa sin anskaffning endast i begränsad omfattning. Under sådana omständigheter kunde kommissionen inte rimligen hävda att tullar på högre nivå inte skulle skada denna användare på ett otillbörligt sätt eftersom sådana tullar sannolikt gör användarens verksamhet olönsam.

(275) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter erinrade Eurofer om att Sydafrika inte har omfattats av skyddsåtgärder sedan den 15 november 2018 och att det från och med den 1 juli 2020 inte längre finns någon landskvot för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål utan snarare en global kvot som gör det möjligt för importörer att införskaffa betydande volymer från länder som inte berörs av enskilda åtgärder. Denna justering skulle säkerställa att användarna i unionen hade tillräcklig flexibilitet för att kunna byta leverantör om detta skulle vara nödvändigt. Kommissionen enades om detta faktum som dock inte är lämpligt för att ändra resultatet av analysen ovan som bygger på de faktiska uppgifter som framkommit under undersökningsperioden med hänsyn till nivån på de tullar som införs genom denna förordning.

(276) Eurofer kritiserade vid upprepade tillfällen vad som enligt dess uppfattning är en alltför enkel bedömning av kommissionen av åtgärdernas inverkan på användarens ekonomiska situation eftersom den gjordes i konstanta källor, volymer och priser och den antog en situation där användaren skulle hålla sina leveranskedjor oförändrade trots att produkten finns att tillgå från flera andra källor inklusive från unionstillverkare till lägre priser och utan att överföra någon del av kostnadsökningen till sina kunder i efterföljande led. Detta var enligt Eurofers uppfattning inte syftet med prövningen av unionens intresse.

(277) Kommissionen klargjorde att den analys som den hade gjort, som den hade beskrivit som ett värsta scenario i förordningen om provisorisk tull (skäl 373), är det rimligaste synsättet i den aktuella situationen. För att en sådan bedömning ska bli tillförlitlig måste den grundas på de faktiska uppgifter som framkommit under undersökningsperioden med hänsyn tagen till de tullsatser som införs genom denna förordning. Som Eurofer påpekade är det normalt att en del av kostnadsökningen förs över på kunderna – och därför tycks effekten bli överskattad. Det är dock okänt hur stor del av kostnadsökningen som kan överföras till denna nivå. I den rådande situationen är det verkligen tveksamt eftersom användarens viktigaste konkurrenter är samma unionstillverkare av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Om den statiska analysen kan övervärdera effekten av tullen i och med att den enligt förklaringen inte förutser någon ökning av omsättningen kan den samtidigt underskatta de negativa effekterna av tullen eftersom kommissionens statiska antaganden också innebar att ingen ökning förväntades för kostnaden för inköp från unionsindustrin som i detta fall är en betydande leverantör till den berörda användaren. Kommissionen klargjorde vidare att det inte heller är lämpligt att göra antaganden när det gäller byte av anskaffningsvärden i det aktuella fallet eftersom den aktuella användaren enligt skäl 274 av en mängd olika orsaker sannolikt kommer att vara begränsad i sina alternativ i det avseendet. Eventuella avvikelser från den metod som kommissionen tillämpar under dessa omständigheter skulle därför göra analysen mer spekulativ.

(278) Kommissionen ansåg därför på det hela taget att det säkraste sättet att uppskatta effekterna av åtgärderna på den berörda användaren inte var att förutse förändringar vare sig i fråga om omsättning eller på kostnadssidan när det gäller inköp från länder som inte omfattas av åtgärderna.

(279) När det slutligen gäller Eurofers påstående att lämna upplysning om de viktigaste omständigheter som ligger till grund för den bedömning som gjorts avseende den berörda användarens lönsamhet fann kommissionen att ett sådant utlämnande inte kunde beviljas eftersom de underliggande uppgifterna till sin natur är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 i grundförordningen. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gav kommissionen Eurofer en icke-konfidentiell sammanfattning av konsekvensbedömningen av de föreslagna åtgärderna enligt artikel 7.2 i grundförordningen. Eftersom detta utlämnande endast avsåg effekten av åtgärderna på den föreslagna nivån svarade Eurofer att kommissionen inte hade analyserat effekten av åtgärderna enligt artikel 7.2a i grundförordningen. Detta påstående avvisades helt av kommissionen. Kommissionen hade i själva verket dragit slutsatsen att åtgärder på högre nivåer än enligt artikel 7.2 inte skulle vara förenliga med unionens intresse enligt

artikel 7.2b med tanke på de redan allvarliga konsekvenserna av åtgärder med tillämpning av regeln om lägsta tull enligt sammanfattningen i skäl 274. Den ansåg därför att det inte var relevant att lämna ut den beräkning av effekterna av åtgärderna enligt artikel 7.2a som den faktiskt gjort. Även om de tillämpliga tullsatserna för Kina och Indonesien ändrades i linje med de offentliggjorda dumpningsmarginalerna följde denna beräkning samma metod som den offentliggjorda akten.

(280) Eurofer hävdade vidare att inverkan på den enskilda användarens lönsamhet skulle bli mindre negativ än vad som antogs av kommissionen men i vilket fall som helst mindre allvarlig än inverkan av lägre antidumpningstullar på hela unionsindustrin. Eurofer angav att den berörda användaren skulle kunna hantera en kostnadsökning och att dess verksamhet med avseende på den berörda produkten endast utgjorde en liten del av dess verksamhet och att den därför inte skulle påverkas i onödan om åtgärderna skulle fastställas enligt artikel 7.2a. För att styrka påståendet beräknade Eurofer att om artikel 7.2a tillämpades skulle inverkan på användarens kostnader vara ”marginell” och ”mindre än 2 %”. Eurofer hävdade att denna användares kolstålavdelning var betydligt större än (9 gånger) dess avdelning för rostfritt stål och hävdade att endast transaktioner som rör tillverkning av kallvalsat material (och produkter i senare led av rostfritt stål) bör beaktas i prövningen av unionens intresse. Den berörda användaren är ett diversifierat företag vars ekonomiska bärkraft inte uteslutande byggde på tillverkning av produkter av den berörda produkten i senare led. Eftersom mervärdet av denna användares rostfria stålverksamhet var lågt måste företaget i stor utsträckning förlita sig på billigaste möjliga insatsvaror (varmvalsade rullar) för att få en vinst. Med hänvisning till skäl 377 i förordningen om provisorisk tull begärde Eurofer också att kommissionen skulle redogöra för de viktigaste omständigheter som låg till grund för den bedömning som gjordes av användarens lönsamhet.

(281) Dessa påståenden avvisades. Kommissionen konstaterade att Eurofers beräkningar var felaktiga och fastställde att respektive användarföretag stod för [20 till 30] % ([31]) av omsättningen för hela den grupp som det tillhörde. På grundval av kontrollerade uppgifter fastställde kommissionen att denna användares vinst under undersökningsperioden för produkter som innehåller varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål var [1 till 4] % ([32]). Under förutsättning att alla relevanta faktorer (särskilt källor, volymer och priser innan tullarna tas ut och omsättningen för produkter i senare led uppnås) förblir oförändrade jämfört med undersökningsperioden skulle införandet av slutgiltiga tullar på nivån för den lägre tullen leda till driftresultat för användaren (som även omfattade kolstålbaserade produkter) nära nollresultat (och [-2 till -5] % ([33]) för produkter med varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål).

(282) Kommissionen uteslöt inte att den berörda användaren som sysselsätter [500–700] ([34]) heltidsekvivalenter inom marknadssegmentet varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål kommer att kunna diversifiera och anpassa sin anskaffning samt utnyttja sitt marknadsinflytande och sådana effekter kommer därför sannolikt delvis att mildras. Kommissionen drog dock slutsatsen enligt analysen ovan att tullarna på en högre nivå än målprisunderskridandemarginalen skulle skada denna viktiga användare på ett otillbörligt sätt.

(283) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurofer också att kommissionen borde offentliggöra de exakta produkttyper som ingår i bedömningen av lönsamheten för produktgruppen varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Enligt Eurofer skulle denna information i egenskap av publicerade kataloger inte ha någon konfidentiell karaktär. Den skulle göra det möjligt för Eurofer att bedöma huruvida alla produkter som beaktas var relevanta för bedömningen om dessa produktpriser påverkades direkt av kostnaderna för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål och om de föreslagna åtgärderna inte skulle leda till ytterligare intäkter för dessa produkter. Kommissionen drog slutsatsen att Eurofers påstående var obefogad och kunde avslöja vissa konfidentiella uppgifter avseende användaren. För det första underströk kommissionen att det ytterligare utlämnandet av uppgifter tydligt visade att endast de merkostnader som uppstår till följd av de föreslagna tullarna på användarens inköp av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i enlighet med den metod som beskrivs i skäl 371 i förordningen om provisorisk tull och skäl 277 som redovisas i det ytterligare utlämnandet av uppgifter lades till kostnaderna för produkterna i den produktgruppen. Det går därför inte att göra någon överskattning av ytterligare kostnader (och därmed de negativa effekterna på lönsamheten) om kommissionen skulle ha inkluderat produkter som inte har tillverkats av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål inom detta segment. För det andra klargjorde kommissionen att bedömningen i fråga gjordes på det mest omfattande sättet, dvs. den omfattade endast försäljning av alla produkter i senare led som tillverkats av den berörda användaren av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt

([31]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([32]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([33]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([34]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

stål. Omsättningen för dessa produkter stod för huvuddelen av den berörda användarens omsättning (inte den koncern som den tillhörde). Produktspecifik information om användaren inklusive produkter i senare led som tillverkas av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål finns tillgänglig genom öppna källor inklusive offentliggjorda kataloger. Kommissionen drog därför slutsatsen att Eurofer hade tillgång till all relevant information om hur kommissionen uppskattade åtgärdernas inverkan på användarens lönsamhet när det gäller produktgruppen varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Påståendet avvisades därför.

(284) Vidare hävdade Eurofer att meddelandet inte innehöll någon uppgift om nivån på den totala vinsten för användaren utan tull (”aktuell vinst var [%]”). Denna information skulle emellertid vara avgörande för att göra det möjligt att bedöma effekten av tullarna för användaren. När det gäller den andra faktiska eller teoretiska vinstinformationen skulle den kunna tillhandahållas i form av ett intervall för att bevara uppgifternas konfidentialitet. Utan denna information ansåg klaganden att effekten av tullarna på ”produktgruppen varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål” på användarens totala vinst skulle kunna vara försumbar.

(285) Detta påstående måste avvisas. Kommissionen erinrade om att principen om att skydda sekretessen för uppgifter som parterna lämnar inom ramen för handelspolitiska skyddsåtgärder inte får äventyras. I det aktuella fallet skulle ett offentliggörande av en användares vinstmarginal (som också konkurrerar med unionsindustrin på marknaderna i efterföljande led) kunna skada användarens legitima affärsintressen även om den uttrycks i ett intervall.

(286) När det gäller inverkan på leveranskedjorna hävdade Eurofer också att den berörda användarens affärsmodell som baseras på inköp från länder med låga kostnader (ofta förorenande) med begränsat mervärde inte bör främjas. I detta avseende betonade kommissionen att enligt grundförordningen kan den undersökta produktens ekologiska fotavtryck endast åtgärdas i begränsad omfattning, i synnerhet genom att unionsindustrins målpris enligt artikel 7.2d i grundförordningen anpassas. Sådana justeringar beviljades i den nuvarande undersökningen enligt skäl 333 i förordningen om provisorisk tull och bekräftas i skäl 236. När det gäller användarens affärsmodell noterade kommissionen också att användaren köper en rad olika produkter i stora volymer från tillverkare i unionen vilket också gäller för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Dessutom har användaren en viktig roll att spela på marknaden för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i efterföljande led där denna är den enda betydande icke-integrerade europeiska producenten.

(287) Eurofer hävdade slutligen att kommissionen inte kan begränsa sin slutsats om inverkan på leveranskedjorna till en enda användares påverkan utan att kommissionen bör göra sin bedömning av alla användare som helhet oavsett om de importerar den berörda produkten eller inte eller köper en likadan produkt på den inhemska marknaden. Kommissionen avvisade detta påstående. Den berörda användaren stod för [30 till 40] % ([35]) av förbrukningen på den öppna marknaden för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål under undersökningsperioden medan den enda andra samarbetsvilliga användaren stod för mindre än 10 % av förbrukningen. Med tanke på den berörda användarens betydelse och dennes unika ställning som en del av användarindustrin hävdade kommissionen därför att fastställandet av tullarna i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen skulle ha en klart negativ effekt på leveranskedjor för företag i unionen.

(288) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurofer att kommissionen inte hade kunnat visa att resultaten för den berörda användaren kunde utvidgas till att omfatta de icke samarbetsvilliga användarna. Enligt skäl 287 stod den berörda användaren för [30 till 40] % ([36]) av förbrukningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål på den öppna marknaden. Företaget stod också för [60 till 70] % ([37]) av importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från de berörda länderna. Det är därför rimligt att tillskriva denna användare en stor vikt vid analysen av effekten av de högre tullarna på leveranskedjan även om användaren bara är en part.

([35]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([36]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

([37]) Exakta siffror kan inte anges utan att konfidentiella uppgifter lämnas ut. Intervallet anses vara korrekt mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av berörda parter i denna undersökning.

6.2.3.4 Synpunkter på den preliminära slutsatsen avseende prövningen av unionens intresse enligt artikel 7.2b

(289) I förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att fastställa nivån på åtgärderna på nivån för dumpning med tanke på den oproportionerligt negativa effekt som detta sannolikt kommer att ha på leveranskedjorna för unionsföretag.

(290) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Eurofer att kommissionen inte borde tillämpa regeln om lägsta tull och agera i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen. Eurofer hävdade att enligt prövningen av unionens intresse bör alla unionstillverkares intressen väga tyngre än en enda användares intresse. Det hävdade att två betydande råvarurelaterade snedvridningar i Kina och fem i Indonesien motiverade att tullen fastställdes till dumpningsmarginalernas nivå. Det nämnde också betydande outnyttjad kapacitet i de exporterande länderna och enbart i Indonesien uppskattade Eurofer att den totala kapaciteten för rostfritt stål (dvs. inte bara den undersökta produkten) skulle överstiga 10 miljoner ton 2025 och därmed överskrida unionens produktionskapacitet med nästan en tredjedel. Enligt Eurofer måste effekten på användarens leveranskedja i den mening som avses i artikel 7.2b i grundförordningen vägas mot effekterna av snedvridningen, förekomsten av outnyttjad kapacitet och konkurrens om råvaror. Eurofer tillade att det också var nödvändigt att inte tillämpa regeln om lägsta tull om unionen hade ifrågasatt den snedvridning som konstaterats i Indonesien i Världshandelsorganisationen (WTO) ([38]).

(291) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Eurofer det påstående som redan behandlats i skälen 270–272 att kommissionen felaktigt gjort prövningen av unionens intresse enligt artikel 21 före den enligt artikel 7.2b i grundförordningen. När det gäller detta hänvisade Eurofer dessutom till skäl 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen. Enligt Eurofer utökade kommissionen prövningen av unionens intresse på ett konstlat sätt för att ersätta den slutna frågan i prövningen av unionens intresse enligt artikel 21 – ”ligger det i unionens intresse eller inte att vidta åtgärder?” – med en mer öppen fråga – ”på vilken nivå ligger det i unionens intresse att införa åtgärder?” – som inte föreskrivs enligt grundförordningen.

(292) I detta sammanhang hävdade Eurofer att kommissionen i samband med prövningen enligt artikel 7.2b lagt alltför stor tyngd vid kriteriet rörande leveranskedjan. I sitt yttrande i samband med utfrågningen av den 12 augusti 2020 ställde Eurofer frågan vilken nivå av ledig kapacitet som skulle vara tillräckligt hög för att regeln om lägsta tull inte skulle tillämpas och vilken typ av komparativ nackdel som orsakats av snedvridningar som skulle få till följd att regeln om lägsta tull inte är tillämplig.

(293) Vidare hävdade Eurofer att kommissionen inte har bedömt eller beaktat den andra ”relevanta informationen” som har betydelse för slutsatsen enligt artikel 7.2b, till exempel

a) den särskilt höga graden av snedvridning när det gäller nickelmalm, i synnerhet i Indonesien,

b) det faktum att för vissa kinesiska tillverkare av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål uppfylldes kriterierna i artikel 7.2a i grundförordningen inte bara för en råvara utan för minst två av dem vilket innebär att minst 34 % (nästan det dubbla i verkligheten) av de råvaror som används som insatsvaror var snedvridna,

c) det faktum att ett betydande antal andra produktionsfaktorer som direkt eller indirekt används vid tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål både i Kina och i Indonesien, utöver de råvaror som uppfyllde kraven i artikel 7.2a, påverkades av snedvridningar såsom dokumenteras i OECD:s databas för begränsningar av industriella råvaror och klagomålet,

d) det faktum att de råvarurelaterade snedvridningar som konstaterats föreligga inte bara var av bestående karaktär utan även, när det gäller Indonesien, förvärrades efter undersökningsperioden i och med införandet av ett fullständigt exportförbud för nickelmalm i stället för ett förbud mot export av malm med en nickelhalt på över 1,7 %,

e) det faktum att de indonesiska myndigheterna verkar ha legat bakom en destabilisering av nickelmarknaden på London Metal Exchange – där unionstillverkarnas insatsvaror indexeras – ytterligare ökar fördelarna för de indonesiska och kinesiska snedvridningarna när det gäller nickel.

([38]) WTO, Indonesien – Åtgärder rörande råvaror, DS592, begäran om samråd från Europeiska unionen, 22 november 2019.

(294) Vidare hävdade Eurofer att kommissionen gjorde sig skyldig till uppenbara fel vid bedömningen av den oproportionerliga karaktären för de tullar som fastställts för dumpningsmarginalen. När det gäller tullarna för Indonesien hävdade Eurofer att tullarna på nivån för dumpningsmarginalen på 17,7 %, i stället för skademarginalen på 17,3 %, nästan inte skulle ha någon ytterligare ekonomisk inverkan på den huvudsakliga användaren och inte kunde konstateras påverka denna användare oproportionerligt. En rättvis konkurrens skulle därför kunna återställas utan kostnad för användaren. När det gäller tullarna för Kina hävdade Eurofer att importen från Kina uppvisar varierande men betydande skillnader mellan skademarginalen och dumpningsmarginalen (från 87,5 % för Tisco till 4 % för Fujian Fuxin Special Steel). Denna skillnad och de höga dumpningsmarginalerna visar att de kinesiska tillverkarna har en betydande förmåga att vålla unionsindustrin skada.

(295) Dessa påståenden måste avvisas. Kommissionen erkände och bekräftade att det finns betydande outnyttjad kapacitet i Kina och Indonesien och att unionsindustrin i jämförelse med de kinesiska och indonesiska exporterande tillverkarna har en komparativ nackdel när det gäller tillgången till råvaror. Detta innebär att det enligt två av tre kriterier som anges specifikt i artikel 7.2b i grundförordningen för att bedöma om det är lämpligt att fastställa tullen i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen krävs att artikel 7.2a ska tillämpas.

(296) Det faktum att endast en av de tre faktorer som uttryckligen anges i artikel 7.2b i grundförordningen skulle tala mot fastställandet av tullen i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen och det faktum att klaganden dessutom hade identifierat andra icke-förtecknade faktorer som också skulle kräva tillämpning av artikel 7.2a kan inte vara skäl att motivera påståendet att en oproportionerligt stor vikt lagts vid det tredje kriteriet, dvs. effekten på leveranskedjorna. Om artikel 7.2a tillämpas skulle en analys av det tredje kriteriet, effekten på leveranskedjorna, visa på oproportionerliga konsekvenser för användarindustrin såsom anges skälen 370–377 i förordningen om provisorisk tull och bekräftas i skälen 270–287. Om tullarna grundas på dumpningsmarginalerna skulle användarens övergripande operativa resultat, och framför allt resultatet för dess produktgrupp varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, potentiellt försämras betydligt ner till nivåer som understiger de nivåer som anges i skäl 281. Under dessa omständigheter, där en användare som tillhandahåller betydande sysselsättning i unionen och som står för den största delen av importen samt en mycket betydande andel av förbrukningen och som helt klart kommer att påverkas kraftigt av tullarna om de skulle fastställas på grundval av artikel 7.2a, kan därför slutsatsen dras att det inte ligger i unionens intresse att tillämpa artikel 7.2a på grund av betydelsen av slutsatserna i analysen av effekten på leveranskedjorna för företag i unionen. Det faktum att andra faktorer, till exempel de två andra som uttryckligen anges i artikel 7.2b och som analyserats av kommissionen, men också de som åberopas av Eurofer /(se skäl 291), kräver att artikel 7.2 inte ska tillämpas påverkar inte denna slutsats.

(297) När det gäller skillnaderna mellan dumpnings- och skademarginalerna kan man inte sluta sig till att det skulle vara proportionerligt att införa tullar på nivån för dumpningsmarginalen eftersom skillnaden i fråga om ett av de två berörda länderna, dvs. Indonesien, endast är 0,4 procentenheter. På samma sätt som för Kina var kommissionen tvungen att på ett övergripande sätt bedöma effekten av en tull på nivån för dumpningsmarginalen på grundval av de kriterier som anges i artikel 7.2b i grundförordningen. Eftersom den berörda användarens vinstmarginal redan är relativt liten med en tull som fastställts till nivån för skademarginalen skulle en tullsats som är 0,4 procentenheter högre ytterligare förvärra situationen.

(298) Kommissionen höll med Eurofer om att annan ”relevant information” (jämför skäl 287) finns tillgänglig. Denna information ändrar emellertid inte resultatet av ovannämnda analys. Den ”relevanta informationen” avser råvarurelaterade snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen samt deras omfattning och effekter och dessutom har kommissionen bekräftat förekomsten av sådana snedvridningar. Mot bakgrund av de positiva undersökningsresultaten företog kommissionen därefter en analys av unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen. Inga av de fakta som Eurofer lade fram som ”relevant information” påverkar kommissionens analys av effekten av att tillämpa artikel 7.2a på leveranskedjor för företag i unionen och ändrar därför inte kommissionens slutsats att det inte ligger i unionens intresse att tillämpa artikel 7.2a.

(299) Av dessa skäl drog kommissionen slutsatsen att den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 7.2b i grundförordningen var proportionell och adekvat.

6.2.3.5 Slutsats

(300) På grundval av detta gjorde kommissionen en noggrann avvägning av alla faktorer och kunde inte med säkerhet dra slutsatsen att det ligger i unionens intresse att fastställa storleken på tullen i enlighet med artikel 7.2a och därför bekräftade kommissionen att åtgärderna borde fastställas i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen. Kommissionen klargjorde också att denna slutsats endast grundar sig på den bevisning och de fakta som samlats in för denna undersökning och att den inte påverkar respektive samråd i WTO.

(301) På grundval av ovanstående och i avsaknad av andra synpunkter bekräftade kommissionen därför att det inte ligger i unionens intresse att fastställa nivån på åtgärderna på nivån för dumpningsmarginalen med tanke på den oproportionerligt negativa effekt som detta sannolikt kan få på leveranskedjorna för företag i unionen, såsom anges i skäl 360 i förordningen om provisorisk tull.

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(302) I frånvaro av eventuella synpunkter beträffande unionsindustrins intresse bekräftades slutsatserna i skälen 362–364 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(303) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande icke-närstående importörers intresse bekräftades slutsatserna i skälen 365–367 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 **Användarnas intresse**

(304) Marcegaglia hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder på varmvalsade rullar inte låg i de oberoende användarnas intresse eftersom de tillämpliga skyddsåtgärderna redan har begränsat förekomsten av import. Efter införandet av antidumpningstullar kommer unionstillverkarnas priser sannolikt att öka ytterligare. Om kommissionen skulle följa Marcegaglias påstående att utesluta varmvalsade rullar från åtgärderna skulle unionstillverkarna tvingas konkurrera med marknadssegmentet för varmvalsade rullar med import till skadevållande dumpade priser. Enligt vad som anges i avsnitt 2 i denna förordning utgör varmvalsade rullar helt klart en del av den berörda produkten och den illojala konkurrensen i fråga om denna produkttyp kan inte lämnas utan åtgärd. Varmvalsade rullar är dessutom allmänt tillgängliga från många olika källor. Detta påstående avvisades därför.

(305) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande användares intresse bekräftades slutsatserna i skälen 368–377 i förordningen om provisorisk tull. Synpunkter som rör användarnas intresse i samband med effekter på leveranskedjor för företag i unionen i den mening som avses i artikel 7.2b i grundförordningen behandlas i avsnitt 6 i denna förordning.

7.4 **Andra synpunkter**

(306) Den kinesiska exporterande tillverkaren STSS hävdade att det inte ligger i unionens intresse att införa antidumpningstullar eftersom unionsmarknaden redan domineras av unionstillverkare. Det finns en risk för förlorad konkurrens och alltför stor koncentration av unionstillverkare på unionsmarknaden.

(307) Kommissionen erinrar om att syftet med antidumpningsåtgärder är just att återupprätta rättvis handel och därmed konkurrensen på unionsmarknaden. Detta påstående avvisas därför.

7.5 **Slutsats om unionens intresse**

(308) På grundval av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 378 i förordningen om provisorisk tull.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

8.1 För närvarande tillämpliga skyddsåtgärder

(309) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att införandet av antidumpningstullar skulle leda till ett alltför effektivt skydd för unionsindustrin eftersom unionsindustrins tillverkning av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål redan skyddas mot import genom skyddsåtgärder. Den taiwanesiska exporterande tillverkaren Walsin begärde ändring av genomförandeförordning 2019/1382 ([39]) om ändring av vissa förordningar genom vilka antidumpnings- eller antisubventionsåtgärder införs för stålprodukter som omfattas av skyddsåtgärder i syfte att undvika dubbla korrigerande åtgärder på grund av den kombinerade effekten av skyddsåtgärderna och de antidumpningstullar som införts på varmvalsade platta produkter av rostfritt stål från Taiwan. Kommissionen begärde också en sammanslagning av tullkvoterna för kategori 8 i genomförandeförordning (EU) 2019/1382 för Taiwan och Kina.

(310) För det första vill kommissionen klargöra att det inte finns någon dubbel lösning i detta fall. Den undersökta produkten omfattas faktiskt av stålskyddsåtgärder (produktkategori 8) med landspecifika kvoter för Kina, Sydkorea, Taiwan och Förenta staterna samt en kvotkorg för alla andra länder. Dessa åtgärder gäller till och med den 30 juni 2021. Den 3 september 2019 offentliggjorde kommissionen genomförandeförordning (EU) 2019/1382 om införande av alla antidumpnings- och antisubventionsåtgärder på produkter som också omfattades av skyddsåtgärder och den angav att i vart och ett av dessa fall är antidumpnings- och/eller utjämningstullarna tillämpliga inom kvoten och när kvoten har uttömts tillämpas den högre av utjämnings- och/eller antidumpningstullen å ena sidan och satsen 25 % av skyddstullkvoten å andra sidan. Denna princip gäller även de nuvarande antidumpningsåtgärderna och följaktligen finns det inga dubbla korrigerande åtgärder.

(311) När det gäller begäran om att slå samman tullkvoterna för Taiwan och Kina för kategori 8 i genomförandeförordning 2019/1382 kan en sådan begäran endast lämnas in inom ramen för undersökningen om skyddsåtgärder och avvisas därför.

8.2 Slutgiltiga åtgärder

(312) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att ytterligare skada orsakas på unionsindustrin på grund av den dumpade importen av den berörda produkten. Av de skäl som anges i avsnitt 6, i synnerhet underavsnitt 6.2.3.4 i denna förordning, bör antidumpningstullar fastställas i enlighet med regeln om lägsta tull.

(313) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Ursprungsland	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Nivå för undanröjande av skada (i %)	Antidumpningstull (%)
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia TSI Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Alla övriga företag	17,7	17,3	17,3
Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Ding Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Isco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	106,5	19,0	19,0

([39]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1382 av den 2 september 2019 om ändring av vissa förordningar om införande av antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder för vissa stålprodukter som omfattas av skyddsåtgärder (EUT L 227, 3.9.2019, s. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Alla övriga företag	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Alla övriga företag	7,5	24,2	7,5

(314) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De speglar således den situation som under denna undersökning konstaterades föreligga för dessa företag. Dessa tullsatser är därför endast tillämpliga på import av den undersökta produkten som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av de rättsliga enheter som nämns. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del inklusive enheter som är närstående de som uttryckligen anges omfattas inte av dessa tullsatser utan omfattas av den tullsats som tillämpas på ”alla andra företag”.

(315) Ett företag kan begära tillämpning av dess individuella antidumpningstullsats om det senare ändrar namn. Denna begäran måste lämnas till kommissionen ([40]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det.

(316) För att minimera risken för kringgående av åtgärder till följd av skillnaden i tullsatser krävs särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av de individuella antidumpningstullarna. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig kommersiell faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”alla övriga företag”.

(317) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura uppvisas som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och kan, liksom i alla andra fall, begära ytterligare handlingar (frakthandlingar osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den efterföljande tillämpningen av tullsatsen är berättigad enligt tullagstiftningen.

(318) Om exporten från ett av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, kan en sådan volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret till följd av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning om kringgående inledas under förutsättning att villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatser och därmed införandet av en landsomfattande tull.

(319) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

([40]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

8.3 **Slutgiltigt uttag av de provisoriska tullarna**

(320) Med tanke på de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp som säkrats genom den provisoriska antidumpningstullen som införts genom förordningen om provisorisk tull definitivt tas ut upp till de nivåer som fastställts i föreliggande förordning.

8.4 **Retroaktiv verkan**

(321) Enligt avsnitt 1.2 krävde kommissionen, på begäran av klaganden, registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av rostfritt stål och vissa rullar i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen.

(322) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in mot bakgrund av registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.

(323) Kommissionens analys visade inte någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden enligt artikel 10.4d i grundförordningen. För denna analys jämförde kommissionen den genomsnittliga månatliga importvolymen för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med månaden efter inledningen av denna undersökning till och med den sista hela månaden före införandet av provisoriska åtgärder. Vid en jämförelse av de genomsnittliga månatliga importvolymerna för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med den månad som följer på inledningen av denna undersökning till och med den månad då de provisoriska åtgärderna infördes kunde ingen ytterligare ökning konstateras:

Import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål	IP		September 2019 till mars 2020		September 2019 till april 2020	
	ton	ton/månad	ton	ton/månad	ton	ton/månad
Kina	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonesien	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Totalt	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Källa: Eurostat.

(324) Villkoret enligt artikel 10.4d i grundförordningen uppfylls därför inte.

(325) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att ett retroaktivt uttag av de slutgiltiga tullsatserna för den treveckorsperiod då importen registrerades inte kunde motiveras i detta fall.

9. **ERBJUDANDE OM ÅTAGANDE**

(326) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter har två kinesiska exporterande tillverkare erbjudit ett prisåtagande i enlighet med artikel 8 i grundförordningen.

(327) Kommissionen utvärderade dessa erbjudanden och drog slutsatsen att ett godtagande av dessa åtaganden inte skulle vara möjligt i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen. Detta är framför allt fallet med de många olika produkttyper som inte går att särskilja och som omfattas av erbjudandena som varierar kraftigt i pris med hänsyn till begränsningarna i det föreslagna indexsystemet när det gäller prisfluktuationer och, när det gäller ett av företagen, den komplexa koncernstrukturen.

(328) Det stora antalet produkttyper för vilka ett åtagande erbjöds medför en hög risk för korsvis kompensation med de dyrare produkttyper som eventuellt säljs under det föreslagna minimiimportpriset och deklareras som billigare produkttyper som även omfattas av åtagandet.

(329) Det finns också allvarliga risker för övervakning och korsvis kompensation med avseende på strukturen för Taiyuan Iron Group Co., Ltd (nedan kallad TISCO) som STSS tillhör. TISCO är en stor järn- och stålkoncern som är verksam inom brytning av järnmalm, stålproduktion och stålbearbetning samt distribution av och handel med varor. Med tanke på produkternas beskaffenhet kan det inte uteslutas att koncernen säljer eller kommer att sälja olika produkter, inklusive den berörda produkten, till samma kunder. Sådana transaktioner kan inte övervakas av kommissionen för att säkerställa att minimiimportpriset respekteras för den berörda produkten och att åtagandet genomförs på ett effektivt sätt.

(330) Dessutom erbjuder de båda företagen en kvartalsindexering som hänvisar till prisnoteringarna för den färdiga produkten i stället för råvaran. Den föreslagna indexeringen ansågs inte lämplig och med hänsyn till ett antal olika typer av produkter kommer övervakningen av den också att vara betungande om inte praktiskt ogenomförbar.

(331) Kommissionen skickade en skrivelse till båda sökande som anger skälen till att erbjudandet om åtagande avvisas och gav de sökande en möjlighet att lämna synpunkter på detta beslut.

(332) Kommissionen mottog ett svar från STSS där företaget reviderade vissa delar av åtagandet inklusive nivån på det föreslagna minimiimportpriset. Detta reviderade åtagande lämnades dock efter den rättsliga tidsfrist som anges i artikel 8 i grundförordningen. Företaget kunde ha lämnat in ett åtagande efter införandet av provisoriska åtgärder men det gjordes inte förrän den sista dagen under den lagstadgade tidsfristen, dvs. 5 dagar före tidsfristen för synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Som nämnts ovan lämnade STSS en reviderad version av åtagandet utanför den tillämpliga tidsfristen och detta beaktades inte.

(333) Trots företagets ansträngningar att förenkla sitt ursprungliga åtagande när det gäller antalet minimiimportpriser och vissa åtaganden avseende försäljningskanaler och försäljning av andra produkter från unionen av företagen i TISCO-gruppen skulle dessutom den mycket komplexa koncernstrukturen och nivån på förfarandet vid makroekonomiska obalanser öka sannolikheten för korsvis kompensation om ett åtagande skulle godtas. Kommissionen vidhöll därför sina slutsatser om att det skulle vara praktiskt ogenomförbart att övervaka åtagandet på ett effektivt sätt.

(334) Av de orsaker som anges i skälen 327–333 avvisades därför båda prisåtagandena.

10. **SLUTBESTÄMMELSE**

(335) Enligt artikel 109 i förordning 2018/1046 ([41]) om när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom i Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(336) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en slutgiltig antidumpningstull på import av valsade platta produkter av rostfritt stål, vare sig de är i rullar eller ej (inklusive produkter skurna i längder och smala band), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen med undantag av produkter, inte i ringar, med en bredd på minst 600 mm och en tjocklek på över 10 mm, som för närvarande klassificeras enligt HS-nummer 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 och 7220 12, och har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Indonesien.

([41]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Tullsats (i %)	Taric-tilläggsnummer
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Alla övriga företag	17,3	C999
Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	17,5	C546
	Alla övriga företag	19,0	C999
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Alla övriga företag	7,5	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå hans eller hennes namn och befattning, med följande lydelse: *"Jag intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."* Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2020/508 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Ingen slutgiltig antidumpningstull ska tas ut retroaktivt på den registrerade importen. Uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/104 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

a) denna tillverkare inte exporterade de varor som anges i artikel 1.1 med ursprung i Kina under undersökningsperioden (1 juli 2018 – 30 juni 2019),

b) denna tillverkare inte är närstående någon exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och

c) denna tillverkare antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens utgång.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande